

Mina-Maria RUSU   Camelia GAVRILĂ
coordonatori

**LIMBA
ȘI LITERATURA ROMÂNĂ**

**LUCRĂRI
DE
NOTA 10**

CONCURSUL NAȚIONAL DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
„IONEL TEODOREANU”
Etapa națională, 22 – 25 mai 2006

Clasa a V-a – ROMÂNI

PREMIUL I

Marin Bianca Maria, L.P.S. „Nadia Comăneci”, Bacău

Subiectul I

Ulița copilăriei
Scriitor original romantic și liric, „poet suav” în proză, dar și un neîntrecut „dicator al vorbei”, Ionel Teodoreanu a realizat, pe baza unei formule artistice proprii, o operă lirică și imagistică inspirată de universul minuculos și candid al copilăriei.

În viziunea autorului copilăria e „un complex amestec, având un conținut artistic de autentică și sublimă poezie”.

Povestirea „Ulița copilăriei” e, în esența ei, un suav și tulburător poem narativ a cărui idee artistică se caracterizează printr-o emoționantă elegie generată de nostalgia pierderii copilăriei cu candorile ei edenice.

Acest „poem îngereș al fragedei copilării” (G. Călinescu) a fost realizat prin împletirea acțiunii epice, a vibrației lirice și a descrierii. Hotarul dintre ele nu se trasează ușor. În citatul dat, narațiunea predomină.

Ulița este personificată. Cele două epitețe antepuse (inversiunea) sunt foarte sugestive și definitive. Ulița apare asemenea Sfintei Duminici din basme. Epitetul „bătrână” ar putea avea aici înțelesul de „înțeleaptă”.

Ea va avea un puternic rol inițiativ asupra copilului: îi va ajuta să uite plânsul, să râdă, să poată iubi (inclusiv pe ea, ulița) și să fie iubit. Îi va dăruia fericirea trăirii nobilei sentiment al prieteniei („era prietenul ei răsfățat”). Mai presus de acestea îi va da bucuria jocului. Cu ajutorul enumerației, autorul relevă coordonatele fundamentale ale universului infantil: râsul, plânsul, iubirea, prietenia și realizarea imperativului jocului.

Copilul descoperă uimit existența universului micilor viețuitoare: vrăbiile, fluturii, melcii. Impresionante sunt comparațiile însoțite de epitețe care le pun în lumină însușirile definitorii: vrăbii-mingi minunate, fluturii-zmeie felurite colorate, melcii-mătăni de os întortocheat.

Observăm că elementele cu care se compară sunt jucăriile preferate. Dar mătăniile? Desigur, le văzuse în mâinile bunicii care se ruga și pentru sănătatea și norocul lui.

Prin asimilarea realității în basm și invers, autorul dă cititorului impresia înfăptuirii miracolului. Pe cine avea copilul? Pe ea, ulița care-i făcea mingi, îi înălța și îi dăruia mătăni. Cât de mult se implica!

Verbele la imperfect sugerează durată de timp și repetabilitatea acțiunii.

Legătura dintre el (copilul) și ea (ulița) e puternică, chiar indestructibilă. Autorul sugerează acest aspect prin repetiția pronumelor „ce” și „el” la diferite cazuri.

Observăm că ultimele trei fraze ale citatului dat încep cu pronumele: EA... EA îi... EA îi...

Semnificația artistică a titlului ni se relevă acum pe deplin.

Copilăria se relaționează cu spațiul, var! stă sub semnul curgerii ireversibile a timpului. Copilăria va crește spre viață ca zborul unei ciocârlii. Copilul nu va mai sta în brațele ei, nu se va mai juca cu ea ci doar va pași alt drumet, dar nu va uita-o niciodată.

Se știe că orice om în suflet poartă un „Medeleni”, o „uliță” (stradă, incintă a blocului) a copilăriei și un „hatâr nestatornic”.

Primăvara

Noapte viorie de martie. Visez că zbor și prind pe pieptul Lunii un șnur de mărțișor. Aud decăntat zvonuri dulci de piculine și harpe. O muzică divină, ca un cântec de îngeri îmi mângâie sufletul și mă leagăna duios, ca un cântec de leagăn al mamei. Privesc uimită în jur. Am ajuns pe Pământ, dar... nu-l mai recunosc. Și-a împodobit umerii cu o mantie de culoare verde-crud, semănată cu bănuși aurii de pădure, „ecumenica”, „simplisima floare”, căreia poetul filosof de la Lanerăm i-a închinat o odă. De sub mantie își scoteau căpșorul ghiociei, toporași, zambile, lalele, narcise. Rădeau laolaltă și parfumau văzduhul cu mirul bucuriei de a trăi. Părea că a poposit aici, ca într-o poveste, un stol de fluturi de argint. Muguri albi și roz împodobeau brațele pomilor. Totul era mirific ca o „pictură parfumată”.

A cui era bagheta magică ce crease toate acestea ?! Am auzit un foșnet discret, ca al unei rochi de nătase și am șoptit:

— Cine ești tu, crâiasă cerească?

— Primăvara.

— Eu sunt Copilăria, i-am răspuns sfioasă.

— Știi că nimic pe lume nu-ți mai tace și pur ea noi două?

— Te privesc și pare-mi vlad sufletul într-o oglindă.

— Așa este.

— Uite, mi se pare că gingașul, fragilul și totuși atât de puternicul ghiocel co și-a aplecat căpșorul alb și privește uimit la zăpada din care s-a ivit, sunt eu, copilul aplecat în sfânta rugăciune.

— Ai dreptate. Să nu uzi niciodată: când un copil se roagă, toți îngerii cântă și Maica Preasfântă îi binecuvăntează.

— Râsul florilor în lumina răsăritului, sub povara dulce a boabelor de rouă mă fascinează.

— Doar copii și florile știu să râdă inocent și pur.

— Ionel Teodoreanu zicea: „Primăvara e o duminică a pământului și florile pomilor sunt drăgălașe ca surăsul unui copilăș din leagăn, căzute de pe crengi, ele tot râd...”

— Știi ce forță miraculoasă are râsul? Când un copil râde și strigă „Mamă!”, hotarele lumii se desprind.

— Copiii plâng, dar florile?

— Când un copil plânge, plâng stele, însemni și fluturii plâng, peste flori.

— Copii-flori... flori-copii... minuni din corola de minuni a lumii!

— Te-a mai învățat și altcineva Lucian Blaga?

— M-a îndemnat: „Copilo, pune-ți mâinile pe genunchii mei” și mi-a zis: „Copilăria e singurul bine, izvorul a toate, prin tot anotimpul, prin toți anii, sub toate punctele cardinale”.

— Surioară, primăvară, spune-mi: e vreo floare care nu se ofilește și nu moare?

— Pui de om, plin de întrebări, să știu că există flori care nu se ofilesc. În sufletul copilului se răvășesc și toată viața înflorește.

— Spune-mi, te rog, cum se numesc?

— Sinceritatea, modestia, încrederea și omenia, iertarea blândă și căința, credința și recunoștința.

M-am trezit din vis. Am privit primăvara în grădină și chipul meu și am zis: Cred că-ncep să-nteleg Doamne, minunea ta!

Am îngenunchiat în fața hotarului nestatornic și m-am rugat:

„O, Timp, te rog nu fi hain

Mai lasă-mă să fiu copil

măcar... puțin!

Să am o casă cu părinți și cu bunici

Și-o „uliță” cu jocuri de „voinici” și de „pitici”!

Copilărie, colțul meu de rai,

Te rog, mai stai!”

Subiectul III

1. „O (iubea)”
O = pronume personal;
„O” mai poate avea următoarele valori morfologice: interjecție, articol nehotărât și numeral cardinal.
2. „era prietenul” = predicat nominal;
prietenul = nume predicativ exprimat prin substantiv comun, gen masculin, nr. sg, caz nominativ
3. Din copilărie am devenit prietenul cărții.
Calculatorul a ajuns prietenul meu.
4. minunate = încântătoare, superbe
felurit = divers, variat
se cărmuiau = se conduceau, se dirijau
întortocheat = spiralat, răsucit
5. ea = pronume personal, pers. a III-a, nr. sing, gen feminin, caz nominativ
6. îi = pronume personal, pers. a III-a, nr. sing, gen masculin, caz dativ
7. „ – Ionel! Ionel!! Ionel!!! Du-te mamă, spargi urechile dumnealui e frumos, când sunt musafir!” (I.L. Caragiale – „Vizită”)

PREMIUL II

Barna Simona-Andreea, Șc. Nr. 5, Rădăuți

SUBIECTUL I

Copilărie

Ionel Teodoreanu, originar din Iași, este un scriitor care a vorbit în operele lui despre copilărie, înfățișând-o cu frumusețea și puritatea ei.

„Ulița copilăriei” este una dintre cele mai mari opere ale sale. Prin intermediul acestei opere, Teodoreanu nu spune cum vede el cea mai frumoasă ~~perioadă~~ perioadă din viața unui om.

În fragmentul dat, modul de expunere predominant este narațiunea descriptivă. Autorul se folosește de acesta pentru a-și exprima sentimentele și trăirile.

Identificăm anumite figuri de stil. Epitetele simple: „(mingi) minunate”; „(mătăni) de os întortocheat” și epitetul dublu „buna și bătrâna (uliță)” accentuează ideea poetică, felul în care scriitorul vede niște lucruri simple într-o formulă deosebită.

De asemenea el atribuie însușiri omenești unor elemente de natură folosind personificarea: „ulița lăcea (mingi); privea; înălța (zmeie); dăruia mătăni” și epitetul personificator „buna și bătrâna (uliță)”, aici utilizând și inversiunea, în scopul sublinierii „trăsăturilor” uliței.

Înedit este felul în care Teodoreanu vede natura și micile viețuți. El vede ulița ca pe o prietenă de-a sa, vrăbiile devin „mingi minunate”, fluturii sunt „zmeie zburătoare”, iar meciul: „mătăni de os întortocheat”.

Teodoreanu iubeste copilăria foarte mult, iar de aceea o transpune în operele sale. Dar cine nu iubeste copilăria? Căci copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața unui om, când e pur, frumos, vesel, viu și zburdalnic. Copilăria e o piatră prețioasă, ce trebuie să o păstrăm mereu în inimă. Copilăria este o podoabă. Eu sunt copil și știu...

SUBIECTUL II

Primăvara

Voi știți că eu am vorbit odată cu Zâna Verde? Am întâlnit-o pe o pajiște verde și am vorbit cu ea. Era așa de frumoasă!

V-am spus cine e Zâna Verde? Nu v-am spus, dar cred că știți. Zâna Verde e Primăvara, acel anotimp frumos și călduros, de vis.

Dar să vă spun cum a început totul...

Mă plimbam veselă, zburdând, prin poienița din spatele curții bunicilor, ce se întindea ca un covor magnific la lumina soarelui de aprilie. Era miezul lui aprilie, o zi însoțită de sămbătă.

În timp ce miroseam liliacul mov, am simțit o ușoară adiere de vânt și un foșnet prin iarbă. M-am ascuns în spatele unui stejar gărbov, care stătea ca un paznic la marginea poieniței. Am scos ușor capul curios de după trunchi și nu mi-a venit să cred ce vedeam.

Din mijlocul unui vârtej ce se înălța spre cer sfios răsărea o zână. Fenomenul m-a impresionat.

Aveam în fața ochilor o zână, o zână adevărată. Cu o rochie lungă, străvezie, ca o pelerină, era înconjurată de flori multicolore și chipul de-abia i se zărea. Părul îi era din spice de grâu, încununat de o coroană de flori albe de măr.

Și-a fluturat rochia și a venit lângă mine, răzând.

— De ce te-ai spernat, fetișo? De mine?

— Tu ești într-adevăr o zână, nu? Întreb eu, încă nedumerită.

— Ha, ha, ha! Așa e! Sunt Zâna Verde, dar toți îmi spun Zâna Primăvara, căci sunt zâna anotimpului primăvara.

— Ești foarte frumoasă!

— Mulțumesc, dar încă nu îmi-ai spus cum te cheamă!

— Simona mă cheamă.

— Simona, să-ți spun un secret: ești prima ființă omenească ce mă vede. Doar zânele au voie să mă vadă, dar am văzut că îți place primăvara și am zis că poți să mă vezi.

— Sunt onorată, Zână Verde! Deci tu vezi oamenii, dar ei pe tine, nu!

— Așa e, Simona! Zâmbi ea amcherește.

— Mai stai cu mine, Zână Verde, spun eu, văzând că micul vârtej în care va dispărea zâna se apropie.

— Aș vrea să mai stau cu tine, dar am o groază de treburi de făcut!

— Îți mulțumesc că mi te-ai arătat, Primăvaro! Îi spun eu cu ochii în lacrimi.

— Nu plânge, Simona! Îți promit că ne vom mai vedea. Și îți mai dau un sfat: trăiește-ți copilăria! E cea mai frumoasă! Trăiește-o și n-o pierde!

— Îți promit că așa voi face! i-am strigat eu, înainte ca ea să dispară, nu înainte de a lăsa o ploaie de flori în urmă, ce a căzut pe mine și m-a lăsat suspinând.

O salcie dulce și-a lăsat lianele să mârângăie, șoptindu-mi la ureche: „Trăiește-ți copilăria! N-o pierde!”

SUBIECTUL III

1) „o” = pronume personal (în text)

Alte valori morfologice ale cuvântului „o”:

articol nehotărât, numeral, interjecție

2) „era prietenul” = predicat nominal

„prietenul” = subst. comun, gen masc., nr. sg., caz nominativ, articulat cu articol hotărât „-l”, f.s. de nume predicativ

3) El devine prietenul meu dacă este bun.

„prietenul” = nume predicativ

George se face prietenul tău dacă tu vrei.

„prietenul” = nume predicativ

4) „mărunte” = magnific

„felurii” = diversificat

„se cârmuiau” = se mânuiau

„Intortochear” = încurcat

5) „ea” = pronume personal, pers. a III-a, gen feminin, nr. sg., caz nominativ, f.s. de subiect

„îi” = pronume personal, pers. a III-a, gen masc., nr. sg., caz dativ, formă neaccentuată, f.s. de complement indirect

6) Îi frumos să îi dai o jucărie stricată băiețelului?

Îi = verb

îi = pronume personal

7) – Ionel! Ionel!! Ionel!!! Du-te dincolo, mamă! Spargi urechile dumnealui. Nu e frumos când sunt musafiri.

Ciolcă Raluca Maria, Șc. „Ștefan cel Mare”, Focșani

SUBIECTUL I

În minunata lucrare, „Ulița copilăriei”, Ionel Teodoreanu evocă perioada cea mai frumoasă, cea mai inocentă și lipsită de griji din viața oricărui om, copilăria. Prin câteva tușe de penel, autorul așterne pe hârtie gândurile și sentimentele sale, întâmplările care vor avea mereu un loc de cinste în inima sa.

Ionel Teodoreanu prezintă trecerea ireversibilă a timpului, care, pentru sufletele muritoare reprezintă și apusul tinereții, a copilăriei, reprezintă sufletele noastre, ce rămân împodobite cu amintiri de mare preț, această trecere înșelătoare a vremii reprezentând și tema textului.

Așa cum ne sugerează și titlul, această lucrare ne poartă spre tărâmurile de vis, tărâmurile unice, substantivul „Ulița” fiind articulat hoiărât, fapt ce ne ajută să înțelegem că această perioadă din viață este unică în viața fiecăruia.

Împietind armonios descrierea și narațiunea, autorul îmbogățește frumusețea copilăriei prin folosirea originilelor figuri de stil. Personificarea „buna și bătrâna uliță” atribuie uliței calități neobișnuite, evidențiind faptul că, deși ani mulți au nins peste ea, aceasta păstrează amintiri plăcute, minunate. Metafora „mingi minunate, vrăbii” atribuie vrăbilor unele însușiri speciale, înlocuind termenii obișnuiți, cu alții mai deosebiți și asemănând păsările cu mingi ce sar și par a zbura. Întâlnim o altă metaforă „zmeie felurite colorate, fluturi”, minunate ființe fragede fiind asemănate cu zmeie pătate cu nenumărate culori, ce au zborul grațios, lin, ca și fluturii. O a patra figură de stil este epitetul „mătăni de os”, acesta atribuind mătăniilor însușiri neașteptate, căci acestea nu sunt făcute din os și semnificând faptul că adăpostul melcilor ce se așază în ordine pare a fi os alb. Urmează un alt epitet, „os întortocheat”, el înfățișând căsuța spiralată a melcilor. Ultima figură de stil este metafora „mătăni [...], melcii”, cu asemănând melcii care „se înșirau singuri” cu mătăniile albe. Toate aceste figuri de stil creează expresive imagini artistice vizuale, dinamice.

Astfel, folosind procedeele artistice menționate, talentul și amintirile sale, Ionel Teodoreanu înfățișează, cu multă căldură, imaginea copilăriei sale, prin propriile cuvinte exprimând dragostea pentru vremurile apuse.

SUBIECTUL II

Soarele, un disc de aur incandescent se ivește de după dealul de smarald ce capătă străluciri stranii. Astrul ceresc, mai tânăr decât niciodată, își revărsă aurul antic peste natură, peste florile cu petale de pietre prețioase ce răspândesc umbre de safir, de rubin, de safir, peste copaci ce își întind ramurile mătăsoase către cuviosul și infinitul adânc al cerului, peste firele de iarbă proaspătă. Natura primește înnoire, îmbrăcându-se într-un văl diafan de viață și lumină. Se aud în depărtare aripile mătăsoase ale cocorilor osteniți, iar aripile cu petale catifelate de lăcea neagră ale rândunelelor străpung văzduhul, norii ce spun povești stranie. Întreaga fire se trezește din adâncul somn adus de iarnă.

Primăvară, mîrsoasă, vie...

Pe cerul de mătase albastră se zărește caleașca de cleștar a zeiței primăvară. Această caleașcă este trasă de șapte unicorni albi ca spuma lăptelui, cu ochi de diamant. Caleașca împodobită cu raze de soare se oprește pe pământ, lângă copacul bătrân și înțelept, pe crengile căruia muguri au plesnit și din ei s-au ivit frunzulițe albicioase. La umbra acestui copac înzestrat cu toate frumusețile vieții, somnul și-a așternut vălul de umbră peste ochii mei.

Zeița primăvară coboară, plutind parcă, din a sa caleașcă și se îndreaptă ușor spre mine. Întinde mîna albă ca argintul nopții și o flutură deasupra ochilor mei. Genele mi se desprind din îmbrățișare și ochii mei albaștri ca azurul se întrepătrund cu ochii de un verde crud ai primăverii. Sunt fermecată de trupul marelui, de rochia de flori gingașe, de pantofii de cleștar și de zâmbetul gales. După câteva momente, vocea mîrsoasă a zeiței mi se adresează:

- Fetă cu părul bălai și ochi de vară, am venit aici, pe pământ pentru că eu reprezint renașterea.
- Tu, primăvară, îmi vei arăta...

— Îți voi arăta copilăria care, odată apusă, nu se mai întoarce!

— Dar cum îmi vei arăta copilăria?

— Ei bine... spune zeța și îmi arată o carte cu coperți nuse de jocul înșelător al timpului.

La început, nu am recunoscut cartea, dar după ce am atins cartea, ochii mi s-au umplut de lacrimi nevinovate, căci aceea era prima carte citită, ea amintindu-mi de întreaga mea copilărie, amintiri ce se vor împlini mereu în inima mea.

— Îți mulțumesc! Mulțumesc! am spus printre lacrimi.

— Cu plăcere! La revedere! Spune zeța și se îndepărtează.

Astfel mi-am amintit de copilăria mea...

SUBIECTUL III

1. Valoarea morfologică a cuv. „o” este pronume personal, f. atonă.

Alte trei valori morf. ale sale sunt: verb auxiliar, numeral cardinal și pron. pers. cu val. Neutră

2. Pred. nominal este: „era prietenul”.

Numele predicativ este: prietenul

prietenul – n. predicativ exprimat prin subst. comun, simplu, numărul singular, genul masculin, caz nominativ, articular cu art. hot. enclitic.

3. Enunțurile sunt:

El a devenit prietenul meu.

Mihai a ieșit prietenul tău.

4. Sinonimele sunt:

minunate-ilustre

felurit-variat

se căminuiau-se conduceau

întorcochea-încurcat

5. ea-pron. personal, f. accentuată, nr. sing., persoana a III-a, genul feminin, caz N.

it-pronume personal, formă neaccentuată (atonă), nr. sing., pers. a III-a, genul masculin, caz D

6. Enunțul este:

Îi spune că nu îi acasă.

Îi = pronume personal

îi = verb

7. Textul corectat date:

— Ionel! Ionel! Ionel! Du-te dincolo, mamă! Spargi urechile dumnealui! Nu e frumos când sunt musafiri!

Premiul III

Grasu Mădălina, Școala Nr. 1, Năvodari

SUBIECTUL I

La o primă lectură a textului, la nivelul zero, observăm că această operă este lincară decât la nivel grafic, căci prin prisma lectorului, cuvântul se îngroașă, căpătând o pluritate de sensuri, de valențe.

Reluând lectura, observăm că prin acest fragment, Ionel Teodoreanu cuprinde copilăria în palmă și o tratează ca pe un simbol al fericirii, al exuberanței. El își imaginează momentul veseliei ca o poartă către cunoaștere, către inefabil, când mima îi-o ții în mâini, ca pe un glob de cristal, gata să se spargă în orice moment, adunând după aceea cioburile ei, și făcând un pas naiv, șovăitor către balul vieții.

Principala figură de stil, prin care instanța poetică pune în evidență visele copilăriei, nemărginita ei valoare, este personificarea.

Mijloacele de expresivitate, prin care se produce comuniunea dintre om și natură, sunt diverse.

Astfel, întâlnim enumerații „a uitat plânsul, și a râs, și s-a jucat”, care sugerează fazele copilăriei, melancoliile și bucuriile aduse de ea. Personificarea „bună și bătrâna ulită” pune în valoare prietenia

copilăriei cu acest element, care în viziunea instanței poetice, apare ca un binefăcător cu puteri supranaturale.

De asemenea, personificările „îi făcea mingi”; „îi înălța zmeie”; „îi dăruia mătănnu”, sugerează spiritul creativ și mediativ al scriitorului.

Epitetul inversiune „buna și bătrâna uliță”, împreună cu epitetele „prietenul (...) răsfățat”, „mingi minunate”, pun în evidență visul copilăriei, sub prisma căruia întreg sufletul și peisajul apare mirific. Aventura creației este mai întâi aventura cuvântului. Astfel, modul de exprimare folosit de instanța poetică, este narațiunea.

Sentimentul transmis este acela că „buna și bătrâna uliță” apare ca o protectoare a copilului, a copilăriei, ca o mamă de-a pururi aprinsă în suflet, care nu va fi uitată, ci lăudată.

SUBIECTUL II

★ Moto: „Dați-mi răgazul să renasc.”
(„Răsruce”-Tudor Arghezi)

Soarele lăsa în urma lui, pe păduri, beteață. Stoguri de fân erau rânduie ca niște falnici cozonaci abia scoși din cuptor. Cerul, albastru ca o petală de miozot, schimba sărutări cu pământul. Soarele privea prin triunghiul de raze al cocorilor. În duminica celei mai curate singurătăți, nu te puteai întâlni decât cu tine. La marginea fiecărei bălți, rațele gingașe vâsleau, uitând rădăcinile ca niște buchețe de sălcii.

— Soarele – suverana porumbă, cocorii – puncte negre, rațele gingașele vâsle, zorele căscând, tei cu parfum dulce...

Primăvara! Aceasta este tot ce-ți dorești – o copilărie într-o magică veselie, decoruri ferice, nopți cu luna de argint al tăcerii.

— Cine este acolo? Cine vorbește despre mine?

— Eu, eu sunt!

— Aha! Tu te furișezi!

— O! De ce oare ești, dragă, tu așa scurtă, în splendoarea vieții mele, în balul ei?

— Dragă copilă, învață să prețuiești totul așa cum a fost dat de Dumnezeu!

— Dar tu, tu... ești... cea mai bună! Sălciile se clătină armonios, ca un trup învăluit de mușchi, mângâindu-mă încet, parcă mângâindu-mi sufletul acin.

— Tu ești un copil? Une! Sufletul tău este într-o continuă vibrație!

— Copilăria, doar, aș vrea să dureze o veșnicie!

— Ești ca o floare! Ești liber ca pasărea cerului! Primăvara purta valurile apei limpezi pe picior.

— Bate cu o carte deschisă spre a fi citită!

— Uită-te la tine! Ești atât de plină de viață, exuberantă! Pe când inima mea este nervoasă și nu știu să mă mai joc cu ea.

— Părul meu buclat, gâtul galeș, înduioșător de pur, genă zburlite, ochii negri cu albul vioriu, făceau să vibrez de fericire.

SUBIECTUL III

1. Valoarea morfologică din text a cuvântului „o” este de pronume personal. Alte trei valori morfologice a cuvântului „o” sunt: interjecție predicativă („O, ce veste minunată!”); numeral cardinal (Am numai o viață din păcate) și articol nehotărât (O ușă scârțâitoare s-a deschis larg).

2. Predicatul nominal din text este „era prietenul”.

Prietenul – substantiv comun, simplu, gen masculin, nr. singular, caz nominativ, articulat cu articolul hotărât enclitic „l”.

3. El va deveni prietenul tău cel mai bun.

Bogdan pare prietenul tău de încredere.

4. minunate = superbe;

Felurit = divers;

Se cârmuiau = se îndreptau;

întortocheat = încâlcit;

5. ea = pronume personal, persoana a III-a, nr. singular, gen feminin, formă articulată, caz nominativ;

îi = pronume personal, gen masculin, nr. singular, forma neaccentuată, caz dativ (cui dăruia?)

6. Ți dai cadoul de la ziua lui, așa îi?

7. – Ionel! Ionel! Ionel! Du-te dincolo, mamă! Spargi urechile dumnealui! Nu e frumos când ai musafiri.

Mantu Bristena Georgiana, C.N. „V. Alecsandri”, Galați

SUBIECTUL I

Fragmentul din „Ulița copilăriei” de Ionel Teodoreanu este o narațiune obiectivă, care prezintă frumusețea copilăriei și visele ei mărețe.

Copilăria – primul om din noi – ne poartă pe culmile imaginației, ne îndeamnă la joc și ne îndrumă spre noi tărâmurile ale cunoașterii.

Ca element paratextual, titlul este format din lexemul substantival „uliță”, număr singular, gen feminin, articulat cu articolul hotărât enclitic „a” și din determinantul său, substantivul „copilăriei”. Titlul accentuează faptul că ulița prin farmecul ei îl vrăjește pe copil și îl veghează până când devine tânăr și pleacă în armată.

Ochiul de estetic nu copie realitatea, ci o transformă, grație imaginației și sensibilității care domină, datorită tropilor. Prima frază semnifică uitarea tristeții și bucuria sufletului copilului inocent, cu ajutorul bătrânei ulițe, epitet care sintetizează ireversibilitatea timpului trecerea generațiilor care tot în acea uliță s-au jucat, au chioit și s-au bucurat. Următoarea propoziție comunică simpatia profundă pe care ulița o arăta băiețelului, care se minuna de vrăbiile care se jucau și ele. Metafora „mingi minunate” exprimă zburdălnicia vrăbiuțelor, dar totodată și naivitatea copilășului în fața acestor mici ființe ale cerului, care crede că sunt niște mingi sălătoare. Fluturii sunt asemănați unor zmeie, care zburau, duși de hoarea dulce, și care îi anima fața băiețelului. De altfel melcii sunt asemănați unor „mătănii de os întortocheate”, datorită formei lor ciudate.

Acest fragment comunică naratorului, virtualului lector, frumusețea copilăriei care nu trebuie uitată niciodată, dar și sentimente de fericire, seninătate sufletească, care poate că era o caracteristică a lui Ionel Teodoreanu, sau modul în care natura familiară îi insufla o permanentă stare de liniște sufletească.

SUBIECTUL II

Este o dimineață diafană de primăvară. În sufletul meu de copil scâlpește o scântee, care mi-l încălzește. Dorește cu orice preț să iasă.

Stau pe gânduri și meditez. Simt nevoia să ies din viața de zi cu zi măcar o oră, să mă aflu pe tărâmurile ascunse unde locuiește primăvara cea senină și să vorbesc cu ea despre copilul din mine, despre bucuria de a-mi trăi copilăria. Ea este cel mai minunat, cel mai senin moment din viața mea. Dacă nu ai copilărie ești un om distrus.

Deodată, ca prin vis mi s-a înfățișat o ființă fericită, din pletele-i de aur curgând picături de mărghăritare, din ochii ei pătrunzători ieșind scântei de curcubeu, iar trupul emanând fericire cât pentru întreaga natură virgină. Îmi mărturisii încet cu o voce suavă și limpede ca sufletul ei:

— Bună, dragă copilule! Eu sunt Primăvara! Eu aduc speranță și bucurie în inima oamenilor...

— Bună ziua! am spus eu sfioasă.

— Nu îți fie frică de mine, deoarece tu, la fel ca toți oamenii te identificezi cu mine, dacă te uizi în oglindă mă vezi pe mine, dar fără atâtea bucurii, speranțe, iluzii și vise!

— Fiindcă mă crezi o ființă asemănată ție, atunci mă pot dăru cu sufletul ție, cred.

— Fii binecuvântat, copile! Îmi zise Primăvara.

— Aș dori să îmi spui câte ceva despre mine, despre copilul din mine.

— Tu ești unică pe lumea aceasta. Fiecare om este unic, deoarece nimeni nu e identic cu ceilalți. Fiecare om primește, la începuturile lui, un dar neprețuit de la Dumnezeu: viața.

— Dar această viață de ce este așa importantă?

— Fără ea, noi nu am exista, nici natura, nici soarele de aur, nici romantica lună, nici universul.

— Și de unde începe viața?

SI BIECTUL III

gea-ma-n-le. de-păr-ia-re. o-da-ia, bu-n-e

3. copii. copilăresc, copilăros, cop-ărie, a copilăni, necopilăros

4. râdeau - mod ind., timp imperfect

Copiii au râs de c

5. hunc-or - gen. pl.

hunc-or - gen. pl.

6. luminos - atribut adjectival

Acei lucru se lăsa luminos către grădina soarelui

7. Râdeau meru. (propoz. simplă)

PREMIUL I

Negruț Ruxandra, C. N. „Decebal”, Dava

SCBIECTUL I

În zilele acestea, în luna ianuarie, când toată lumea este încă în haine de iarnă, în timp ce se încălzește la sobă, eu mă aflu în fața unui televizor, unde se joacă un meci de fotbal. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

Se joacă un meci de fotbal pe terenul de la stadionul „Steaua”. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. De obicei, casa lui este deschisă ca fiind un loc de relaxare în această țară unde lăpăraie soarele. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

SCBIECTUL II

În țara pitică este totuși mare

Mă aflu în fața unui televizor, unde se joacă un meci de fotbal. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina. În fața mea sunt două echipe, una din România și una din Argentina.

Le place locușica lor având o petală de margareta sub formă de pat. Dulapul este făcut din năsip
ca și reînnoirea casei. Oarte des rostogolindu-se de trei ori peste cap, astfel schimbându-se tot mobilierul.

Lui Măciuga îi place să se așeze pe un singur loc, alergat de furcă. Lui Păpușă îi place să citească toate cărțile ( ), numele cărților le bucură, care sunt mici cât un purice. Tatăl este numit „băneșul” deoarece stă mereu la fața ușii din piev zori. Va îmbăta-l care clev zori. Găsește el unul prin oraș, dar cel mai mult îi place cel al reginei Carolina.

Voia aceeași admirație privește. Poni sunt verzi, înflori cel mai mic fiind un fel un fel de turn de cărora a cărț pentru cel ce prinde. Lui Măciuga îi place să stea întins pe iarba verde, de mătase cu smărădu.

Prin călăuș magmatic bogaș, dorind ca într-o zi, să ajungă pe munda și marea luna, aceasta fiind pentru ei, totuși, numai o speranță.

Țara pucilor este lumea în care au visat copiii să ajungă.

SUBIECTUL III

1. geam = le geamuri, le geamuri, geamuri, geamuri, geamuri, geamuri, geamuri, geamuri, geamuri, geamuri

2. fereastră = geamuri, geamuri = fereastră, geamuri = fereastră, geamuri = fereastră, geamuri = fereastră

3. copil = copilăș, copilăndu, copilăria, copilărie, copilărie, copilărie

4. răsădău, moduli, indicativ, timpul imperfec

Oamenii au răsădău mulți, dar p

indicativ, perfect, timp

5. „În casa bunicii”

În casa bunicii, circumstanță de loc, locuț

bunicii, atribut substantiv, gen div, gen div

6. „cu un zbor luminos de hăb”

luminos, nume propriu, nominativ

7. „Pe la geamurile albești de noapte, răsădău (Pv, meri, S) înflori.”

Răsădău meri

PREMIUL II

Vlădescu Iulia, Colegiu German „Goethe”, București

SUBIECTUL I

Ionel Teodorescu aplec azi în primăvara, deoarece aceasta aduce aminte de bunicii lui iubii.

Autorul descrie casa în care au trăit începând de primăvară. Ionel Teodorescu cumpără aparta
un nece cu zbor luminos de hăb. Ionel Teodorescu aplec azi în primăvara, deoarece aceasta aduce aminte de bunicii lui iubii. Ionel Teodorescu aplec azi în primăvara, deoarece aceasta aduce aminte de bunicii lui iubii. Ionel Teodorescu aplec azi în primăvara, deoarece aceasta aduce aminte de bunicii lui iubii.

Autorul descrie casa în care au trăit începând de primăvară. Ionel Teodorescu cumpără aparta
un nece cu zbor luminos de hăb. Ionel Teodorescu aplec azi în primăvara, deoarece aceasta aduce aminte de bunicii lui iubii. Ionel Teodorescu aplec azi în primăvara, deoarece aceasta aduce aminte de bunicii lui iubii.

Autorul descrie casa în care au trăit începând de primăvară. Ionel Teodorescu cumpără aparta
un nece cu zbor luminos de hăb. Ionel Teodorescu aplec azi în primăvara, deoarece aceasta aduce aminte de bunicii lui iubii. Ionel Teodorescu aplec azi în primăvara, deoarece aceasta aduce aminte de bunicii lui iubii.

Ionel Teodorescu descrie casa bunicii după cum și-o amintea el de când era copil. Astfel ne prezintă și nouă frumusețea casei bunicii, cu cum dădea mii de puteri.

S1 SUBJECT L E

Aristocrata ca nic odată o pădure mă e și leasă. Pădurea era ară de deasă încă nu se găsea nic un ștop de lumină în ea. Dar deasi pra aceste păduri strălucăa întotdeauna în cerulune în eva. Nu se știe unde la baza curcubeului era o câmpie mărșă. Dec totă ai, trăiau puia. Trăia pe câmp a venic verda de la baza curcubeu ui de deasupra vălur. Iese ar acora în la a p ac for etia und și veyn a soare ar arba era mioru verde ar acora sen n e m alt nu se a nă vazu. Peste ar pe câmpie erau a peria a be la zăpada. Dar ne ma era c oia a a coperenie aceste este fipi. A r e avau viață și pe în pua fiecare a se a la o mică șă și una sau două ferestre. Acestea erau casele pit me. Acest ar a m e ar fici cu patru fo și flori dintre cele mai frumoase trăiau puicu.

Pierd rădăcină armonică și înțelegere cu arsură. Taramul cor era puțin mare pentru ei, în care propriu-zis se învârtă și țârba cantă. Căi joasă, pe care și-a putut se pune și se bătă în taramul cor, arăta înțelegerea problemei, trăind într-o veșnică armonie.

Existența f. v. lui cu mare hui, nu, keasă vine dintr-o vază din cuțepi, p. 45 e. și
necesită unei baze unui magnific curcubeu se află

La care mări înălțarea și stăruie din pătură dintr-un câmp cântărește un băgărie, un
cubou veghează la baza acelu. cuncubou se află lumea din v. su. me.

SUBJECT LINE

1. gea-mu-m le de-păi-ta-re; o-da-ia, bu-n-ci
2. ră-cu = m-șie bu-șu-nă = apăsă-toare, geamuri = creșterea m. a = la țară
3. cupl- cuvânt de bază
4. copilărie, vâp lăroa, cop. înș. copilăndu
5. ră-deau = indicativ timpu imperfect
6. ră-s = indicat v, timpu perfect compus
7. leri am ră-ut o prășie și toți co-șu au ră-s de m-ne
8. cașă = cazul de ază iv, buncă lor = cazul genitiv
9. lă-m-nos = atribut
10. Soarele amă-ina ră-sărit de cer
11. Mă-ri ră-deau

Clasa a VI-a – ROMÂN

PREMIUM

kozeanu Cezara-Maria, C N „C. Negruzzi”, Iași.

NI BIKU FULI

Printr-o operă iterată, „Valanța cea mare” Ionel Teușoreanu reușește să surprindă farmecul vîr și însoțirea acesteia, perioade care pună stăpînire pe su leile copi lor.

[illegible]

Căminul expune oaves textelor din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, în prima și în mijlocul secolului al XIX-lea, când s-a construit și casa de locuit a familiei, care este în prezent în stare de ruină.

Fagurele alb, în gurile și cuie ale se războia apoi de mla domoale pe cele s
le a o e Afectat sex sensur e propri a e Refor sur r tior u ca n al o se ur iguar de
cane con ferd textula a expresiv ale apar te

SUBJECTS

Fragment din romanul de Ionel Teodorescu, intitulat „Invită crinorul la călătorii în imagi-dare”, într-un univers fascinant.

Aparent, se pare că [redacted] are o înțelegere bună a limbajului, însă aspectele tehnice de dinaintea lui arată că nu are o înțelegere adecvată a ceea ce înseamnă a scrie. În primul rând, este evident că imaginația scriitorului este foarte bogată și că el are o viziune foarte clară a ceea ce vrea să scrie. El este capabil să descrie în detaliu o scenă sau un personaj, dar are o înțelegere foarte slabă a ceea ce înseamnă a scrie. El este capabil să descrie în detaliu o scenă sau un personaj, dar are o înțelegere foarte slabă a ceea ce înseamnă a scrie. El este capabil să descrie în detaliu o scenă sau un personaj, dar are o înțelegere foarte slabă a ceea ce înseamnă a scrie.

Tabloul a fost înscris în creșterea. Pe pământ, înălțându-se, fugea dintr-o singură sprâncă într-o
 soarelui, de la mijlocul spre stânga, înălțându-se din nou în dreapta, și apoi din nou în stânga, și
 nașterii și a necesității aerului de vacanță. Tabloul este rezumat prin ajutorul imaginii de arhitectură „fuga lumii
 și ideile prin care se construiește. Fuga este o construcție care este înălțată. Nu este o construcție
 a monarhiei, deși a fost o construcție care a fost înălțată. Fuga este o construcție care a fost înălțată. Fuga este
 esențială de metamorfoză. Fuga este o construcție care a fost înălțată. Fuga este o construcție care a fost înălțată.

[illegible]

aportările lui în fundamentarea sistemului de putere vor fi dintr-unul din următoarele motive:

SYNOPSIS

Adulterio

1. *What is the purpose of the study?*
 2. *What are the research questions or hypotheses?*
 3. *What is the significance of the study?*
 4. *What are the limitations of the study?*
 5. *What are the conclusions of the study?*

$$S_{\text{eff}} = \int d^4x \sqrt{-g} \left[-\frac{1}{2} R + \frac{1}{2} (\partial_\mu \phi)^2 - V(\phi) \right] + \int d^4x \sqrt{-g} \mathcal{L}_{\text{matter}}$$

Chia este număr cu 100 și vei afla câți bani ai în cont. Acum, din partea ta, este de calculat
 pe ce număr trebuie să înmulțim suma de 100 de lei pentru a afla câți bani ai în cont
 atunci de la început ai avut 100 de lei.

Ce se poate face pentru a preveni rădăturile, să găsim o soluție

Privele-ți că v ne împăratu cărui s-a umbră a, m sang de aur

[illegible]

100%

The following table shows the number of people who have been convicted of a crime in the last 10 years, broken down by age group and gender.

...dar ceea ce este cel mai important este că, în ciuda faptului că România este un stat cu o economie în curs de dezvoltare, în ultimii ani a reușit să atragă investiții străine semnificative. Acestea sunt un semn bun pentru viitorul țării noastre.

ABSTRACT

- * vă lăsați desfășurare, gospodari, netranda în
strâm umărare ≠ n. judecări

Differences among and within groups

1. *Pravda vānāṣa a cetn...* → G

10. Je grand "I a.e. nouetier" -> C

ACORDA: celular: o número tem que ser 9 D

caz N funcția a funcției de al. but adic. ... provine din verb la participiu, gen feminin, număr plu

5. Păsește mai repede!

Mod imperativ

El păsește mai repede decât mine

Mod indicativ, timp prezent

6. „Și picăturile de apă preînse, scuturate de pe dânsul cădeau

7. V. Gu a marchează separarea a două cuv. n. e. cu aceeaș. funcție sintactică-atribuie adjectivale

9. – Vin-aiici, copile, ești obraznic mai ești! → mod V

PREMIUL I

Ezra Carina, C.N. „Emil Racoviță”, Iași

SUBIECTUL I

Fragmentul din opera literară „Vacanța cea mare” de Ionel Teodorescu are ca mod predominant de expunere descrierea, care constă în prezentarea sugestivă a particularităților spațiului fizic descris.

În crearea imaginii artistice a peisajului descris, autorul utilizează figuri de stil, precum personificări, epitețe, comparații.

În sintagma „apă vie vădă” „scorile trandafirii” „turme strălucitoare” sunt prezentate epitețe, care desemnează ornatismul spațiului descris.

În sintagma „fuga risipei scose la” este prezentă personificarea, cu ajutorul căreia, autorul atribuie însuși și imită fenomene or. De asemenea, în sintagma „picăturile cădeau cântând” este prezentă personificarea, cu ajutorul căreia se creează o imagine auditivă.

În crearea imaginii artistice a peisajului, locurile autorul utilizează imagini vizuale, „plaja vântată a cerului”, „apă vie vădă”, „scorile trandafirii”, „turme strălucitoare”, „picături de apă preînse, scuturate”, dar și imagini auditive „picăturile cădeau cântând cu sunete de fluier”.

Imaginile vizuale și cele auditive sunt structurate pe două planuri: planul cosmic „plaja vântată a cerului”, „apă vie vădă”, „scorile trandafirii” și planul terestru „turme strălucitoare”, „picături de apă”.

Limbajul folosit este conotativ, subiectiv, figurat. În fragment apar măreșle subiectivității: figuri de stil și imagini artistice (vizuale și auditive).

În sintagma „pășcă la năpăstori” este prezentă o comparație. Din punct de vedere stilistic este alcătuită din termenii de comparat (comparativ) și termenii cu care se compară (comparativul). Cei doi termeni sunt legați printr-o relație legătură „la”. Din punct de vedere expresiv, comparativul are rolul de a evidenția caracteristicile „pășcă” spre mai mic decât de obicei, „năpăstori” este un loc în care este arătat de obicei.

Prin intermediul figurilor de stil și al imaginii artistice, autorul și exprimă, în mod direct, sentimentul de admirație față de peisajul descris.

În concluzie, având în vedere argumentele prezentate mai sus și abundența figurilor de stil și a imaginii artistice, putem spune că fragmentul din opera literară „Vacanța cea mare” de Ionel Teodorescu este construit prin aplicarea metodelor specifice nel descriptivitate.

SUBIECTUL II

Fetele mamei a căldă de primăvară. Soarele mângăie cu blândețe binefăcătoare natura, iar marea natură primește razele calde ale soarelui.

În grădina lângă marea arbuști stă cu brațele întinse spre soare și zice:

— Se face primăvară, în sfârșit. Cât am așteptat acest moment!

Deodată, de după un moment de răscăiere se zărește o festonă, care se apropie cu greutate de arbuști.

În sfârșit, marea dezmoștește și eu un pic. Mă bucur și eu de mirosul îmbălsător al florilor aceluia fermecător al păsărilor.

Comparativ personificatoare „ca un păstor al turmelor strălucitoare” sugerează avânturile rubinului în cadrul naturii, ce îi conferă băiatului posibilitatea supremației, prin care norii i se subordonează, asemenea unor turme de oi.

Imaginația adună a florului aduce caracteristici rurale în acest univers, al vacanței unde totul este posibil.

Prin predominarea epitetelor prin apariția personificării, comparației și metaforei, scriitorul reușește să contureze tabloul unei zile de vară speciale, dedicată suficient de copil. Prin aceste figuri de stil, textul revine o descriere literară ce irradiază sentimentul comunilor, perfecte cu natura.

SUBJECTIVE

(Pătrășcuț) Mă mănânc fericiți de Leș și a puiului și simplu cine mai creștea oare că a bu. grădiniței
lungi ne de teta va fi acum sulioarea trandafirilor? A venit o rază, la începutul ur mărteș. a întrebai. De
e alina teta d. zăpada și îng. e noua este via e. struguri prunu d. n. vîndă? Unde este viașu?

Nu răspunde decât câteva vrăbi pierdute în acest univers hibernat. A venit un zăpez și a uitat
vântul de a umple cerurile cu cântecul său lumina zilelor de-oprimantă? Raza se înfăcșorează în ceruri,
N-are vânt în ea? E timpul din Otavă, naș, să-ți dăca brațul de oțel înflăcărat, căut, începe să piardă viață,
sub manta verde a primăverii

(*) Cu cât este mai mare valoarea lui n , cu atât este mai mic numărul de valori ale lui x care satisfac condiția dată.

24. „...apropie astăzi de la Jucăla născu-mă, unde mi-e și se creștina viața prietunilor de moarte...”

...într-o mare posibilitate de a fi curat, ca un copil nesimțitor ce vrea să afle mai multe.

Zorlu muhtasul maddesi, bu yasa ile, "Doğru bulunan" valisi ise o pasaportu iptal etme yetkisi verilir.

del. 1

Cresc! Cresc! frunzele-mi, din nou! O, zeu a primăverii, milă-mă! Te voi recompensa în
 la pomina cu vin din beșug... spuse via feroc, că

Să-lăi e aa, apré oloau. Dă, dragă iată! care suture na neam de mox, zice-o florică! să nu
ni va resti duspe Doamna foamnă, a, e, e, e, se va întoace! Dar eu tot nu-m expic cum s-a
putut întâmpla această minune.

De la el nu poți mîna cu mîna născuții, bunici și bunici, bei să vîr și să ai ochiuri pe a
e un adevăr. Natura e reînvîiată sub puterile zărilor

SUBJECTS

```

# Create a variable for the number of days in a week
days_in_week = 7

```

2. Antonimul cuvântului „arăluț țoare” arăluț țoare – oăscură

and a more obscure (if not a reflective) manner (Gruel) or advantage

3. Substantive în cazul genului „a cerului”, „al tumorilor”

adreseze cerului rugăciuni pline de căldură.

4. scolare - substantiv în simplă proveniență din verb la participiu acordat, variabil, 2-lea timp și 3-a formă flexională se acordă în gen, număr și caz cu substantivul aplicat (ex.: timp - la al numărului și funcția sintactică de atribut adjectival).

5 verbu „a plsi” în moduri imperative „plăscite!”

Însuși pe scară burdănoasă spre cultură

As I grew din nou acolo, in sacul sau nita¹ (conjunctive perfect,

6. „S, picăturile de apă preamse, scuturate de pe dânsul, cădeau

⁷ Fused to the analysis of the structure of the chemical structure of the compound, separate from the compound.

8. У по еси. Андрей, língua noi (substantiv în cazul vocativ)

Gogoșan Liza, Școala Generală Nr. 4, Sibiu

SUBIECTUL I

Peștii din generații au supus unei schimbări de creație ce are în vedere o mulțime de detalii, de la forma și culoarea până la mișcările și comportamentul. Dar, în ciuda tuturor acestor schimbări, ei rămân tot pești. Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

Autentici, devotați, ei se simt în centrul lumii și sunt foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

SUBIECTUL II

Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

Și, deși au apărut de foarte mult timp, ei nu au încă pierdut din popularitate. În ciuda faptului că sunt adesea considerați ca fiind răi, ei sunt, de fapt, foarte buni. Ei sunt, de asemenea, foarte frumoși și sunt foarte utili. Ei sunt, de asemenea, foarte buni și sunt foarte frumoși.

SUBIECTUL II

A venit noaptea. Stau pe bancă și privesc natura. Că de minunății e!

Întineresc a descoperit natura. Dar mi-a fermecat ceva atenția luna. Strălucce frumoasă, spălându-și fărâmișele în rîc u curat. Era minunată! Avea și de ce, deoarece este fiica cerului, și totodată regina nopții. Cerul era plin de lumină și scîntătoare, care-mi dădeau o senzație de înmărmurire și pace. Luna strălucce mai tare decât soarele. Se reflectau în apă, ca și cum ar privi în oglindă. Era fascinant! Totuși, parcă se desprinsese dintr-un basm. Cea mai frumoasă și mai strălucitoare stea era Luceafărul. Scapca minunată! Totuși era minunată. Cerul era ca un candelabru, cu mii de luminițe.

Vântul sufla încet, luna era splendidă, iar cerul era plin de stele scîntătoare. Parcă era un vis, care devenise realitate. Natura era minunată noaptea totuși se transformă. Erum niște clipe magice. Mă așezisem să plec de acolo niciodată.

Și am stat acolo ușure alături, în locul unde mă simțeam cel mai bine în natură. Îmi încălțam privirea. Era splendidă.

SUBIECTUL III

spomos, cuvânt format din cuvânt de bază „apuni” + sufixul „os”

lumina, cuvânt format din cuvânt de bază „lumină” + sufixul diminutiv „ușor”

2. deodată – dintr-o dată

aiene – groaznic

3. se aprinde – se aprinde

Lumina se aprinde

trăitor

Discuții erau tari

4. suflă – mod indicativ timp imperfect

mod perfect compus – au suflat

5. buzele sfîntilor

buzele – funcția sintactică de subiect, caz nominal

sfîntilor – funcția sintactică de atribut gramatical, caz genitiv

6. O fată cînd, două ascultă

valorica de numera. card. m.

7. Am și Maria scriu

PREMIUL II

Molnar Ania, Gimnaziul de stat „Traian”, Târnăveni

SUBIECTUL I

Într-o noapte, în serbările de la Iași, a răsunat „scutul” al X-lea, este unul dintre cele mai mari și mai frumoase. Căci el, brăncușu a spus că de la Hognă Sadoveanu și Căci el, este cel mai mare poet în proză. A apărut „Luceafărul” în Iași. Capodopera lui este romanul „Medetent” roman alături de trei volume. Primul volum „Hotărârea” este partea în care scriitorul a scris despre copilărie. O altă carte importantă este „La o zi dintr-o zi”.

În opera „La o zi dintr-o zi” Teodorescu surprinde în răul copilăriei. În copilărie pe mulți dintre noi ne-au răsunat basmele. Copilăria este vârsta când creștem într-un basm. Mulți scriitori, poezii au scris despre copilărie, dar cel mai frumos a scris Ion Creangă. Mihail Sadoveanu și Ania Teodorescu.

Fragmentul începe cu o personificare „capetele perdelelor de horence se înfioară alene”, această expresie se referă la fîcra de noapte a perdelelor.

Acest fragment conține și alte personificări ca „buzele sfîntilor de pe coană o suflă”, „perdelele sfîntilor adînc” „sărînsă” „într-o zi dintr-o zi” „trupul fugărilor vîntului”. Pe lângă personificări fragmentul conține și epiteze „luna proaspătă”, „fîcra sfîntilor”, „brațe mor”, „trupul fugărilor”, „sfîntilor adînc”.

est
me
bin.
.ad

zv
ed
ev
v
SL.

SL

447
657
72
172

157

12

Summit, 19 June

74
1

4
F
5

1

1

o pasăre ce zbura. Cuprîndea cu privirea tot pămîntul. Dacă şi-ar fi închis ochii, acea pasăre probabil şi-ar fi strînit sub gene tot Pămîntul.

Ah și era atât de beră! Putea vedea în fiecare zi lumina, cu bune și rele, cu zei și cu munitori de la măriatul Zeus a ultimă pastor. Ar fi vrut să iasă din templu, să simtă mișcarea de slăbire, să călătorească liberă, absolut liberă. Cuvintele arse de focul buzelor nu au reușit încă să iasă. Întrucât stăpâna vrăjmașă din Delphi se prelinse încet-încet într-un abis al umpluturii renunțând ușor la tot ce avea, prăbușindu-se puțin câte puțin în prăpăsiile eternității devenind apoi o altă persoană. În aceste vremuri, în altă viață, în viața mea?

Peito de zăi dormi? Răsună vocea cuiva. Deschid ochii și observ că sunt în camera mea, în anul douăzeci și șase, departe de Grecia Antică, și totuși lângă slujnicul zărilor lumii.

- Nu, n-am nimic! 1 răspund.

A fost un vis. Nu. A fost altceva. Poate n-ajă-vu. Sigur a fost un de-a-vu. În altă v. altă, poate zic. Fost chiar eu. Pentru a îndemnată de acest gând. ermin chiar eu. revelapă. vreau să fii. I-beră. A reau să descopăr lumea.

descripăr lumea

Prinde și altă dorință aceeași, ieri chiar dacă se scurgea încontinuu și plătui și plă. Inimă cu
nu se înfăptuindu-se de năpădăcișilor și tu, care ești, aceste rânduri, te vei gândi pentru un mo-
ment apoi vei reveni la grupul de ziner de mână sub influența și înconștientă a persoanei tale din spațiul um-
brat.

PREMIUM II

Mihalcea Silvana-Cristina, Școala „Miha Eminescu”, Galați

SUBJECTS

Poate Magda Isanos descoperă frumusețea din neaj într-un mod mai „prințescesc” decât cel al unei născădătoare, într-un spațiu familiar, intim.

ca o prezență a femininului și a născuturii

[illegible]

17. Interzicerea v. nepermisiunea este păsărită de către exterior într-unul dintr-un număr de cazuri: în cazul în care un cadru este în deducere în prezența pieșelor de mobilitate și a altor cîștine reprezentative „în oglindă” în casă” Schimbarea aerului de cadru „burdă” este permisă vizual și este permisă ducându-l cu grijă la o pereche.

[illegible]

Cavanta, a tota la minea," da titlul prezentei deseri, nu si bicetu. Trasand o paralela la senul propriu, autorul afirma ca d. minea este momentul in care ne scutim din patu, adancul nopti ser negre si a somnului greu, trezindu-ne la realitate. Cam ase aşi uclu se întâmplă cu lău lău care redă acest pncep simbolic. Bol, are, de fapt, nu s-a trezit la lumina soarelui, ci în cea a lăneli şi a vietii care este abia în inceput. Noaptea a înăclmat odună grăia şi seara de cunoaştere, sub din care a fost soos brusc.

Imaginația poetică a cîntecului este redată în primul rând prin personificarea ei și a tuturor elementelor caracteristice ei: pic-nare, gîscă de nașcă, fetele-lumin, mîință pieptănată. Acești procedeu

El este în fața unei națiuni personificate monumentale care devine izvor de creație, marcă a perfecțiunii și a echilibrului interior.

SUBJECTS

[illegible]

Poezia „Dimineața” reprezintă o explorare a mirajului călătoriei privit dintr-o perspectivă nouă. Într-o lume în care totul se prefăcește ca un bal mascat, înțeleg să descrie o lume așezată în jurul unei umbre, ca și cum ar fi o scenă de teatru. Poezia devine astfel o pătură care acoperă o lume de energie, unde totul este în mișcare și totul este posibil.

Primul vers subliniază durința și a expira de a-și denăsi: "îndrăznește a pătrunde în" — întru un
"cârmăzitor" sugerează te simagina vreau să descriu — căci aria devine — în calitate de ex-siență a
"noaptea" — și dual — și privă în raport cu — rezistor — și înalte reprezintă de poeti

Α. Βασιλείου, «Από την Αποστολή στην Αποστολή», *Εκκλησιαστική Θεολογία*, 1997, 1, 11-22.

Epineuronul este o plantă perennă care crește în locurile umede, în special în zonele de pădure. Este o plantă care crește în locurile umede, în special în zonele de pădure. Este o plantă care crește în locurile umede, în special în zonele de pădure.

[illegible]

1. Вопросы к тексту
 1.1. Как вы считаете, что такое искусство? (своими словами)
 1.2. Какие функции выполняет искусство?
 1.3. Как искусство влияет на общество?
 1.4. Какие виды искусства вы знаете?
 1.5. Как искусство связано с жизнью?

[illegible]

SUBJECT: _____

1. The first step is to identify the main topic of the document. This is often found in the title or the first paragraph.

[illegible]

English 10

la, vā ea sî începî vā-e vorbească)

neputând să treacă de la un subiect la altul, începeau să se deruleze rapid, îndrăgindu-și totuși să se întrebe

Dr. Veste & Vei-ENERG

Copyright © 2004 John Wiley & Sons, Ltd.

Viata palpitata sub arsa a soarelui

compte de structure d'ordonn. ne fin n2.

Let $\mathcal{H} = \{H_1, \dots, H_n\}$ be a set of n halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}' = \{H'_1, \dots, H'_m\}$ be a set of m halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}'' = \{H''_1, \dots, H''_k\}$ be a set of k halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}''' = \{H'''_1, \dots, H'''_l\}$ be a set of l halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(4)} = \{H^{(4)}_1, \dots, H^{(4)}_p\}$ be a set of p halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(5)} = \{H^{(5)}_1, \dots, H^{(5)}_q\}$ be a set of q halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(6)} = \{H^{(6)}_1, \dots, H^{(6)}_r\}$ be a set of r halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(7)} = \{H^{(7)}_1, \dots, H^{(7)}_s\}$ be a set of s halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(8)} = \{H^{(8)}_1, \dots, H^{(8)}_t\}$ be a set of t halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(9)} = \{H^{(9)}_1, \dots, H^{(9)}_u\}$ be a set of u halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(10)} = \{H^{(10)}_1, \dots, H^{(10)}_v\}$ be a set of v halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(11)} = \{H^{(11)}_1, \dots, H^{(11)}_w\}$ be a set of w halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(12)} = \{H^{(12)}_1, \dots, H^{(12)}_x\}$ be a set of x halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(13)} = \{H^{(13)}_1, \dots, H^{(13)}_y\}$ be a set of y halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(14)} = \{H^{(14)}_1, \dots, H^{(14)}_z\}$ be a set of z halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(15)} = \{H^{(15)}_1, \dots, H^{(15)}_{\alpha}\}$ be a set of α halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(16)} = \{H^{(16)}_1, \dots, H^{(16)}_{\beta}\}$ be a set of β halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(17)} = \{H^{(17)}_1, \dots, H^{(17)}_{\gamma}\}$ be a set of γ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(18)} = \{H^{(18)}_1, \dots, H^{(18)}_{\delta}\}$ be a set of δ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(19)} = \{H^{(19)}_1, \dots, H^{(19)}_{\epsilon}\}$ be a set of ϵ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(20)} = \{H^{(20)}_1, \dots, H^{(20)}_{\zeta}\}$ be a set of ζ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(21)} = \{H^{(21)}_1, \dots, H^{(21)}_{\eta}\}$ be a set of η halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(22)} = \{H^{(22)}_1, \dots, H^{(22)}_{\theta}\}$ be a set of θ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(23)} = \{H^{(23)}_1, \dots, H^{(23)}_{\iota}\}$ be a set of ι halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(24)} = \{H^{(24)}_1, \dots, H^{(24)}_{\kappa}\}$ be a set of κ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(25)} = \{H^{(25)}_1, \dots, H^{(25)}_{\lambda}\}$ be a set of λ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(26)} = \{H^{(26)}_1, \dots, H^{(26)}_{\mu}\}$ be a set of μ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(27)} = \{H^{(27)}_1, \dots, H^{(27)}_{\nu}\}$ be a set of ν halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(28)} = \{H^{(28)}_1, \dots, H^{(28)}_{\xi}\}$ be a set of ξ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(29)} = \{H^{(29)}_1, \dots, H^{(29)}_{\omicron}\}$ be a set of $\omicron$ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(30)} = \{H^{(30)}_1, \dots, H^{(30)}_{\pi}\}$ be a set of π halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(31)} = \{H^{(31)}_1, \dots, H^{(31)}_{\rho}\}$ be a set of ρ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(32)} = \{H^{(32)}_1, \dots, H^{(32)}_{\sigma}\}$ be a set of σ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(33)} = \{H^{(33)}_1, \dots, H^{(33)}_{\tau}\}$ be a set of τ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(34)} = \{H^{(34)}_1, \dots, H^{(34)}_{\upsilon}\}$ be a set of υ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(35)} = \{H^{(35)}_1, \dots, H^{(35)}_{\phi}\}$ be a set of ϕ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(36)} = \{H^{(36)}_1, \dots, H^{(36)}_{\chi}\}$ be a set of χ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(37)} = \{H^{(37)}_1, \dots, H^{(37)}_{\psi}\}$ be a set of ψ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(38)} = \{H^{(38)}_1, \dots, H^{(38)}_{\omega}\}$ be a set of ω halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(39)} = \{H^{(39)}_1, \dots, H^{(39)}_{\delta}\}$ be a set of δ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(40)} = \{H^{(40)}_1, \dots, H^{(40)}_{\eta}\}$ be a set of η halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(41)} = \{H^{(41)}_1, \dots, H^{(41)}_{\theta}\}$ be a set of θ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(42)} = \{H^{(42)}_1, \dots, H^{(42)}_{\iota}\}$ be a set of ι halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(43)} = \{H^{(43)}_1, \dots, H^{(43)}_{\kappa}\}$ be a set of κ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(44)} = \{H^{(44)}_1, \dots, H^{(44)}_{\lambda}\}$ be a set of λ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(45)} = \{H^{(45)}_1, \dots, H^{(45)}_{\mu}\}$ be a set of μ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(46)} = \{H^{(46)}_1, \dots, H^{(46)}_{\nu}\}$ be a set of ν halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(47)} = \{H^{(47)}_1, \dots, H^{(47)}_{\xi}\}$ be a set of ξ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(48)} = \{H^{(48)}_1, \dots, H^{(48)}_{\omicron}\}$ be a set of $\omicron$ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(49)} = \{H^{(49)}_1, \dots, H^{(49)}_{\pi}\}$ be a set of π halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(50)} = \{H^{(50)}_1, \dots, H^{(50)}_{\rho}\}$ be a set of ρ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(51)} = \{H^{(51)}_1, \dots, H^{(51)}_{\sigma}\}$ be a set of σ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(52)} = \{H^{(52)}_1, \dots, H^{(52)}_{\tau}\}$ be a set of τ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(53)} = \{H^{(53)}_1, \dots, H^{(53)}_{\upsilon}\}$ be a set of υ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(54)} = \{H^{(54)}_1, \dots, H^{(54)}_{\phi}\}$ be a set of ϕ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(55)} = \{H^{(55)}_1, \dots, H^{(55)}_{\chi}\}$ be a set of χ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(56)} = \{H^{(56)}_1, \dots, H^{(56)}_{\psi}\}$ be a set of ψ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(57)} = \{H^{(57)}_1, \dots, H^{(57)}_{\omega}\}$ be a set of ω halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(58)} = \{H^{(58)}_1, \dots, H^{(58)}_{\delta}\}$ be a set of δ halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(59)} = \{H^{(59)}_1, \dots, H^{(59)}_{\eta}\}$ be a set of η halfspaces in $\mathbb{R}^d$. Let $\mathcal{H}^{(60)} = \{H^{(60)}_1, \dots, H^{(60)}_{\theta}\$

[illegible]

1.24 Spring

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

numărul, ca înainte și cu același Depășesc: în cel 23 nchic

2008 年 11 月 10 日 星期一 11:11

1. *Can you change the way you think about the world?*

PREMIUM

Burgheia Manuela, Școala NR 4, Vaslui

[illegible]

10. The following table shows the number of people who attended the 2000 Summer Olympic Games in Sydney, Australia, by country. The data are given in millions of people.

$\frac{d}{dt} \int_{\Omega} u^2 dx = -2 \int_{\Omega} u \Delta u dx = 0$

... în "j", de Poezia are aspectul unui mitolog, etc.

$$P_1 = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2}$$

Figure 1. Schematic representation of the experimental design. The first part of the experiment consisted of a 10-min habituation period, followed by a 10-min test period. The test period was divided into two 5-min blocks. The first block contained five trials, and the second block contained five trials. The second part of the experiment consisted of a 10-min habituation period, followed by a 10-min test period. The test period was divided into two 5-min blocks. The first block contained five trials, and the second block contained five trials.

magicianului este pe jumătate latină și jumătate arabă, pe care el crede că fiind de ea că lumea este deservită prin urmele și personajul care lumina propriu-zisului versaj prime și în constituie o magie de masă și în interiorul ei personajul care lumina în a intrat în casă prin care este și gerată apropierea de sufletul nostru.

Sinrafa a _____ este o altă ună de personificare d' mîneji. Asemănarea cu o ființă umană îi permite poetului să se identifice, ca mare de spirit, această "în descrierea acestei entități superioare prodromică metaforică, picturală „bănuț fetent” _____ Metaf. încet, în este sugerat de _____ naștea de _____ mîșcare „ca pășea” are este, de asuriență, person. f. care. Sîrăna-rea este redată printr-o imagine audială, rîndu- _____ Creând un univers propriu y s' a, neuită de poetă y, imaginează acest moment al zădărnici pe o scîntîie într-un basm. Balu din hept are de chiar a lumina soarelui: „a y la lumina la stare de sp. f. din vo. l. u. poete. Simbolu _____ semnifică aspirația către un dest. o. terent, exprimând optimism și fetic-

1. Simbolul II a puterii modifică în destinul e asoc. nd. n. arelu și d. m. n. e. tineretia. pe flu de vi. ată. Se adresează d. n. e. l. m. n. e. m. a. g. n. e. p. r. i. n. i. n. t. e. r. i. e. r. v. o. r. a. t. u. m. u. z. I. n. t. r. o. u. r. d. e. l. e. x. p. r. e. s. i. n. d. i. n. t. e. l. e. d. a. i. d. e. n. t. a. i. o. p. e. n. i. n. t. a. c. e. a. s. t. a. P. o. e. z. i. a. n. u. c. e. n.ă. s.ă. r.ă. p. e. a. s.ă. c. e. v.ă. d. i. n. n. u. m. e. r. e. l. e. s. i. h. u. m.ă. n.ă. t.ă. t.ă. a. c. e. s. t. o. r.ă. f. a. c. t. o. r. e. a. r. m. o. n. i. e. d. e. c. a. r. e. s. e. s. i. m. t. l. e. g.ă. d. i. n. e. l. e. m. e. n. t. e. s. i. p. e. c. a. r. e. v. i. e. a. s.ă. p.ă. s.ă. r. e. p. e. n. t. i. n. s. i. n. t. C. o. m. u. n. i. c. a. t. i. o. n. e. a. n. a. t. u. r.ă. e. s. t. e. p. r. e. z. e. n. t.ă. c. a. o. d. i. s. p. e. r. s. i. e. a. i. n. d. i. v. i. d. u. i. u. l. i. n. n. a. t. u. r.ă.

De asemenea, este o poezie în care se poate observa o anumită simetrie, întrucât versurile sunt grupate în două grupuri de câte două versuri, ceea ce creează o simetrie în structura poeziei.

Percepți a lui că v-a scris dintr-o rețea și să transmită autorului său de via, de calm, de armonie poezia nu așteaptă decât să fie ca o operă de creație spontană de energie. Implicată a fost în acest proces. Magda Săvescu implicându-se prin scrierile sale să crească, să se ridice în rândul marilor poeți contemporani și literaturii române.

SUBJECTS

Mă așteptam totuși să acesez într-o săptămână jumătate de an. Sunt pasionat de călătorii și de fotbal, plus că am și o pasiune deosebită de a mă gândi la viața mea și la viața celor din jurul meu. Am un prieten care este un mare fotbalist și mă ajută să mă gândesc la viața mea și la viața celor din jurul meu. Am un prieten care este un mare fotbalist și mă ajută să mă gândesc la viața mea și la viața celor din jurul meu.

Am rămas în picioare și acum căzând în via acum am rămas în picioare împreună cu doamna prete
a la ce gândește și mă gândesc că este așa. Am plecat într-o dimineață apăsătoare la masă și după
într-o zi într-o zi. Mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam
rău. Odată însoțirea mea în așteptarea mea de așteptare. Să mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam
găsiu. Să mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam să mă așteptam
cu privire la stelele nopții și la luna plină de vrajă.

cu privirea la stelele nopții și la luna plină de viață.

— Când m-am trezit nu am văzut în jurul meu pe nimeni și m-am gândit că s-ar putea să fiu singurul rămas în viață după apocalipsă. M-am sculat încet, contemplând din nou taca de lemn. Măselele erau pe care stătea în fața mea, pe care o văzusem cândva în viața mea. Măselele erau pe care stătea în fața mea, pe care o văzusem cândva în viața mea. Măselele erau pe care stătea în fața mea, pe care o văzusem cândva în viața mea.

Mă auzi rezta una din col ha pădurii lui. Mi a adresat un zâmbet cald și o privire rece și am știut că a fost foarte îngrijorată din cauza mea, că nu a găsit pe sa bă angămentul și că mă aștepta el acasă. Prima mea gând a fost să-i mulțumesc și să-i cer scuze pentru mustrarea mea ne nerezăvare de a discuta. Am nețrecu căteva minute și am găsit pe domnul profesor și pe ologi. Aceste chinu nu au durat că la nte de toate trebuie să mă descriu pe mine și pe ce bin ar pentru a putea înțelege.

de se întâmplă în viața Tăselei pe care el a urmărit-o, dar și cu gândul la faptul că viața este valabilă
doar prin minunile care îi dăruie la fiecare pas, dar și cu amintirea neagră a morții. Magda poate să nu creadă
la ideea de a explora și de a descoperi frumusețea din viața neobișnuită în jurul ei.

Călin Ioana-Georgiana, Școala „Alexandru C. Cușureanu” Tulcea

P.S. pentru cea mai bună structură narativă

SUBIECTUL I

Poetă de origine, talie inconfundabilă, Magda Ioana își exprimă în poezia „Dumneală” dorința de
a descoperi lumea de dincolo de ceea ce vede și simte numai ea poate, fapt ce o face să dezvăluie numeroase
frumuseți.

Duș la neputința sa de a înțelegi lumea de dincolo de ceea ce vede și simte numai ea poate, fapt ce o face să dezvăluie numeroase
frumuseți.

Descoperirea și înțelegerea lumii de dincolo de ceea ce vede și simte numai ea poate, fapt ce o face să dezvăluie numeroase
frumuseți.

Personificând natura și elementele naturii, Magda Ioana sugerează o lume în care totul este viu și
plină de viață. Astfel, ea descrie o lume în care totul este viu și plină de viață. Astfel, ea descrie o lume în care
totul este viu și plină de viață.

Dumneală, lume de dincolo de ceea ce vede și simte numai ea poate, fapt ce o face să dezvăluie numeroase
frumuseți.

Împacă-te cu mine, lume de dincolo de ceea ce vede și simte numai ea poate, fapt ce o face să dezvăluie numeroase
frumuseți.

Împacă-te cu mine, lume de dincolo de ceea ce vede și simte numai ea poate, fapt ce o face să dezvăluie numeroase
frumuseți.

Măsură este de 9-12 stăbe.

Dezvăluie o lume de dincolo de ceea ce vede și simte numai ea poate, fapt ce o face să dezvăluie numeroase
frumuseți.

SUBIECTUL II

Au vut să descopere lumea...

Lumea poate suna prea mică să o cunoști cu adevărat. Se mure în toate direcțiile și se
găsește banalele neînțelegeri ale timpului, totuși, fac și cu parte din ea.

Magda Ioana poate să nu creadă la ideea de a explora și de a descoperi frumusețea din viața neobișnuită în jurul ei.

neconștient se vedează arde lumina se răsfângea de icoană lacu din apă. Totuși singurătatea devenise
prea apăsătoare

Observa înăncă că boala se arăta arborilor descalzându-se în bănușa anarhiei de primăvară.
Într-o zi se așeză pe o bancă și se uita la o rădăcină printr-o fântână să descopere lucrurile. Căci
fântânii sunt niște mici universuri. Frații prieteni, cunoscuți, răi și alții trebuiau să
meargă, dar rămânea îndurerată

A rădăcină de înaltă ciudată că într-o zi se gândi de un albastru nădărilor se nădă, făcând șurub
și dădus. Mersu-i era greoi, apăsător. Într-o zi, când se uita la fântână, văzu o mără toată
căci înăncă se uita la o rădăcină care părea că se uita la o rădăcină de înaltă observându-l că ar fi că e mai
tăcută decât el

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Stăpân totuși pe sine, Andrei își conduce privirea spre apa cristalină
Înăncă se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
pe lângă-te înăncă și se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Mașina se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
pe lângă-te înăncă și se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

MENȚIUNI

Boulariu Alexandra, Școala Nr. 6 „Grigore Antipa”, Botoșani

SUBIECTUL I

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

Într-o zi, după ce e rădăcină în tot nădă, Mădălin se gândi să se uita la o rădăcină înăncă
pentru că el se uita la o rădăcină înăncă. Maria privea cu ochii ei la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă
Andrei, un om de clasă, doar el știa unde se uita la o rădăcină înăncă și se uita la o rădăcină înăncă

„Căci poezia e o simbi care neastreptă de curvare, de sunet și de culori
și”, căci poezia e o simbi care neastreptă de curvare, de sunet și de culori

el de de... ză cu verbul la imperiu „vreau” și cea a conjuncției „să descopăr” care sugerează

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

„Iar dor nă omu a de a cunoaște încă de nă lumea „Niciomă” și iară nă a crezută va primi daru

SUBJECT LINE

În acest text liric autoarea înfățișează un tablou viu, plin de elemente de natură, a căror frumusețe este descrisă într-un mod care este spre deosebire de frumusețea divină, pură, nealată, care nu va putea fi niciodată înțeleasă mai bine de altcineva decât de poezi, care prin sperțele lor și deschid sufletul în fața naturii, testând-o în relația lor hazardă pe un ecran perfect al omului în natură și o fundare profundă a creației. Iar în ultima și gândurile observă omului în viața sa, la care el învață să doină, ardeau na și mai multă un pic, un mic, frumuseți, se vede a căre amără va popos, mureauna pe la surse, sechive ale căm mure, li, er umane, chiar și atunci când ea va fi în viață.

„Acesta se confesează povestind cum i se arăta natura. În seninimiile sătești de descriere și
de căutare a minii interă preipănată în casa de lemn, bulzeară „faptul că Dumnezeu a avut grijă de
noi și a făcut pentru noi toate lucrurile de bună-credință”. Cu un privesc mediu în jurul lui, în
săvârșit, „antistru, pregătirea de noi mișcări, amănunțit de un ceremoniu bine stabilit”. Cu picurările
gândurilor pășea în afară, timp puțin de spontaneitate de nescăpat în oglindă, răsărit cristalin. „Ami
nă să scrie, cu tot auzul, amănunțit gândurile și să le scrie, autentic, care rescrierile ale zădărnice
nu se la răscol în creație, la născu vorbii și ține, dar în spatele cărora se ascundu și e adăvăruri
ascunse până acum în umbra naturii.”

Într-o zi, când era în vârstă de opt ani, a văzut că tatăl său, călătorind în frumusețea pe care o legați cu ajutorul acestor ani, și în înțelegerea pe care o provoacă sufletul, căută un loc, la viața lui. Când a făcut asta, omul a văzut, spre adevărat, acest regim mare. De atunci, ea poate de la început, cum a văzut în creșterea omului și a de înțelegerea, un spin pe care îl vedește abia, se vede de

[illegible]

frustra a feteior

...despreșterea marelui care alina lumea în propriul ei fel. A marelui își transpune conținutul în viața de spectacol, în călătoria lui însuși, care e simplă dar arde și expune și face viața omului de rând mare și de înălțime și de înțelegere. A marelui se înalță în înțelegerea deopotrivă a lui Heidegger.

SUBJECT: 19

[illegible][illegible]

În poezia „O mincă” Magda Isanos devine un idevăr zburător sideral, dar și o scufundă înfundul sânelui.

Temă cărora se subordonează cursul este cea a înălțării și a înfrângerii

Motivate-
la mai întâi
de a face
ce trebuie să
facă, apoi
de a face
ce vrea să
facă.

„„Sugerează că interesul arilor” este primul moment, a. 2. e. dintr-o zi la fermierii, care pentru poezie reprezintă un izvor de inspirație.

Poezia este strict subordonată planului, născut vesnic și a planului trărilor
sufletești, ale omului, ființă perisabilă pe o această lume

Cu înălțarea staturii, omul are tendința a renește structura sa și zbură puțintel pe două picioare și el ex. enor, al rezultat și cel anterior a trăinior afective ale celui linc

Prima definiție adevărată în a înțelegi o rațiune este atenția unui universitar în
înțelegerea T. n. și înțelegerea T. n. a ceea ce înseamnă a spiritului ca o prezență în viața
noastră. T. n. o capătă adevărată înțelegere în viața noastră. Demergem la o rațiune
ca demnitate și spiritusitate.

de a-i descoperi frumuseţile, de adevăratele lor adăncimi.

A agita satului din aceste cauze, comitatul isi va anula, spre a se reconstitui, a crezut ca cea mai buna si mai buna cale este sa se desparta de el. Despre el este mult prea mare.

[illegible][illegible]

„Oglinda” sugerează ideea unui oglind, o oglindă care vede spre perfecțiune, permițând frumuseților naturii să se ogîndescă și să-și etaleze frumusețea.

al „telefon-turum.”

1. Содержание

[illegible]

nevoite a omului în lupta cu infinitul spațial și temporal

Ad natele secundare din acest curs s-a putut realiza doar o reprezentare schematică în care se vede că hărțile cu niste mic pătrățele

Se pot modifica a e prezenta in

Din punct de vedere lex ca prin asociat i fertie ne descoperim de latente ale celui-nuor cu un artist deosebit

Într-o zi, când eram la masă, am văzut un bărbat care se uita la mine cu o privire ciudată. Am simțit că el mă cunoaște, dar nu am putut să-mi amintesc de unde. Când am ieșit din restaurant, el m-a urmat pe o distanță scurtă. Am simțit că el mă urmărește, dar nu am putut să-l opresc. Când am ajuns acasă, am simțit că el mă urmărește și acum.

4. The following are the results of the regression analysis:

Un punct de vedere lectonic (structura) prezintă prezența extremității

3. Verfahren zur Gewinnberechnung (10 Punkte)

[illegible]

SUBJECTS

[illegible]

Contents

[illegible]

Du ingeri cu aripile asuprite până a nu zboară. Părul lor negru și strălucitor cade pe niște umeri
suași iar huzele lipite, vinele de-o aspră mără suptesi, lăcrime neînțelese. Ochii mari, cârmă, ca un foc
negru ardau sub niște sprâncene mar-stătouase și îmbinate. Fața lor palidă, expres vă trăda speranța își
nălța aripile înghețate, mari și zboară. Văd marea a dreaptă și singuratică își deschid aripile învercând să
cuprindă. Dar în zadar. Cu asă în urmă privind o cu despret încercă să neargă pe mare și reușesc să dau
mănie și și conștient drănu în fața nopții. Sunt niște ingeri rădău conștient mersul pe mare. Apor
și arid dă nou aripile și zboară mai sus, mai sus. A ung, nu o pus năde. Desenează flori și iarba în
deșert. Dau viață naturii și sunt la rândul lor „meșter Manole”. Apor a a g cu sfială nisipul nădăsoa a
ieșirea. Cășese cunorine lui adevărat „Picasso”. Unbă pr n micu și ne însemnau. Ior univers
versul lor e de neclăre dău la ter și uncește prin mărișe. Își privește fețele, zambete și se înalță din
nou. Față tu, așor și mînd al așorior răsu, la ca un ecou în noaptea surdă. Zboară spre o destinație necu-
lucată. Privesc în cer și a țese din când în când apor se desprindează cu sfială. Razele de lumină a
a ung. Unbă d nore cu unat cu așor, Măten, își unti nou unutul nălându- pe celălalt, pe Toma, în urmă
Mateo zboară a curios nălu area imposibilă a a ung, ger curajos și durmă să și ari ngă țelu. Vede razele
de um nă și așor năde. De razele așor năde și soare și așor năde. Bun kura năde. Apor e sale din
năde se așor. Așor năde așor năde. se desprindează de așor și așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.
așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.
Sunt poezii în care ingeri așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.
din năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.

Toma se așor. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.

Un sfârșit ușor de aripile zăbate aerul de cleștare aparte
Noaptea

Morar E Teodora, Școala Nr 110 „G. Topârceanu”, București

SUBIECTUL I

„Pierzina din ceruri” a ingla, s-a scris pe așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.

Pierzina se așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.

Pierzina observă așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.

Pierzina așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.

Pierzina așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.

Pierzina așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde. Așor năde așor năde.

[illegible]

ne conduce spre scopul ideal al mii și în noile
 și mai multe este...
 complex, iar măsura versurilor este de nouăzeci și șase

SUBJECT 11

[illegible]

Jack, solemn

care voi căuta răspunsurile și le ve găsi!

[illegible]

„Căci casa fiului meu zice că e în casa domnului Brown, unde e și casa fiului meu de zămbăi, se cheamă”

cu conștiință în simțul a două, poeta descrie drumul ei, punând accent pe un câmp minșpă și pe

Mera cea „picantă” ansamblă de epitetul „găleată” și de verbul „pășea” după care se așteaptă să

Crista a fost reprezenta lumii care se referă și se împășe în nădădăndă și un b. H

Mașinării, în altă măsura, poeta exprimă regretul față de o viață în care dădea cu v

toată viața să răsună în cântec laudă pentru a se bucura de strălucirea aurie a soarelui, care plătore

și privind eu mă gândeam că, bine, Suferință tânărului a strălucire

de ascendență, poeta își dorește să mădă spre viața cu timpul ele ner care, când mădă ea și lăsa

o ansă totu, textul este o mădăre și se referă la o „prădă” un nobil și ser

cu neptele cronizice care sugerează o viață sănădă cu o referință la ea „am nădă”

na, înmusei

Prezența ei a fost oare nădă prin printr-o adjectiv pronominal posesiv și verbul a pe soa-

la „mădă”, „mădă” și „tânăr”, „am nădă”, „mădă” și „mădă”

La începutul textului, poeta care vinează o înmădă de printr-o și o referință la ea „am nădă”

de 1-12 silabe sporește muzica textului

SCURT II

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă” și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

ne înmădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

O pasăre, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

o dată, nădă oare nădă, nădă și o referință la ea „am nădă”

căntăre, printr-o metaforă punând „legătoare”, adică legând „ziua frumoasă” și luând-o cu ei. Din punct de vedere estic, poeta preferă să folosească în general, forme literare ale cuv. fiind folosite doar două verbe la vitorul popular

ce tot
zuale.

Poezia este formată din catreze, măsura versurilor este variabilă, iar rima este incruștă și simfă și ambrat șată în celea te două. Titlul este în concordanță cu conținutul, d. rimează fiind ce a impresionat-o atât de mult pe poetă.

prima
rimează

SUBIECTUL II

Dacă ar trebui să mă descriu, aş zice că sunt o fată căreia i plac florile și fluturii, prafu pe caviote, viscele argintii și sticlele din lacuri.

aur de

Mă aflu pe un deal scund și e maroclu și ci. Iarba scurtă și verde m. se apăsăcă brând Pipa, căpe-șul meu, adu-meca rădăcinile tari ale unui nuc

afine

— Pipa! Hai, pleacă-mi la flintăni!

Da? frunzică prietene mea, Lara

— Da. Vreau să văd dacă e mai crescut stejarul

De fapt nu vreau să văd dacă a mai crescut. Nu, nu se poate să mai crească pentru că ar de am. Ceea ce vreau e să mă rog să mă ia gri, te de pe umeri. Asta se putea rezolva și cu o pantofi fermecși dar m-am pierdut de mult

suia
le de

— Cite, am un fluture! strigă Lara

O admir pe Lara. Oare cum poate să fie atât de copil? S. re sprintenă. I. cuș dește pe frunzică și o ia în sus. Vreau și eu să știu cum se fac frunzele fluturii. Vreau să știu și eu cum rochiu a. baare și cum să port plute negre.

ia o
var în

— Da! E un fluture ce mai? răspund zâmbind

Mergem pe un drum de țară plin de frăguțe pe margini plin de bălăuțe cu păștori de viori și de flori. În sfârșit, ajungem la flintăni

și de

Cum am ajuns! Începeau să mă bătă sandalele spune Lara, aşezându-se pe scoțându-și sandalele.

scotă

— Cum mă duc la stejar bine? Vreau ceva cu ei fluturii

Da, mă duc. Îmi a. urge să mă uit la und. Te să e. unce, a frunzele blânde, că gri le. Am m. tot. Cea. Î. multumesc a. claruie, că mă înțeleg. așa de bine

ură

— Lara! V. no, hai să plecăm. cred că va veni ploaia

Eu nu am e. ei leșese un buchet de margarete vine viață oare și plecăm.

Se a. te un fulger un urâșnet și. acum. Fie. am mari. Jo. apă, mi. li. m. p. pe. ameri pe. buchetu. Larei. vine bunica

4 pe

— Hădeți! Vai, sunteți leonard!

Nu mă așteptam a. p. na. Cred că. că și a. iaură. mă credeam proiet. C. n. d. n. e. și a. ce va. n. e. e. d. n. e. că și a. cum se simte a. h. a. u. d. a. Dai nu știu! Cum să fac. Cum să descopăr lumea. Îmi e de ajuns un suflet proaspăt?

N. stor Mădălina Gabriela, Școala „Mihai Eminescu”, Alba Iulia

SUBIECTUL I

Magda Isanos este cunoscută pentru un, poate necunoscut, fapt: mai deasă în poezia „D. rimează” ară. toarea dor. i. a. de a. cunoaște. lumea. O. lume ce i-a fermecat pe poez. din. trecut. mult. dintre aceștia rea. rând poez. m. g. n. are pe. acensă. e. nă. Octavian Goga în poezia a. carti. nume coincide cu cel al Magde. Isanos „D. rimează”

În creația poetică este narcat de adresarea directă a autoarei către o. stor. Vreau să descopăr. rea? O. lume pe. care poez. i. neamului nostru au prezentat-o fiind „frumoasă”. Dar ce înseamnă o lume frumoasă? La ce frumusețe s. au referit poezii noștri? O. lume frumoasă poate fi o lume eternă, o. lume purtată spre veșnic. e. de oamen. specia. i. ce nu uită de ea, o. lume a. cărei perfecțiune nu constă neopărat în frumusețea oam. lor. în frumusețea fizică, ci mai degrabă în cea spirituală. Această. lume vrea eul. nu să

S-a arătat atunci un bătrân. Pe chipul său împuțit lăsa urme, dar ochii mici ascundeau o privire
mărită. A încercat să mă convingă că nu există o altă lume, dar nu a reușit. A mers cu mine, a vrut să
meargă pentru a-mi dovedea spusese sale.

Am pornit împreună la drum. Potecile serpentine în apăsătoare Zornie se arătau arăși, soarele
și pe mlaștea pe cer luna iar împietrea nopții cu argint dar între noi și zăre distanța rămânea
aceeași.

Și totuși, într-o noapte, când mă aflam în lumea vrăjită a viselor am pășit peste pragul dintre
lumi. dintre cele două lumi în fața mea erau cărări, cărări ce nu se sfârșeau.

M-am speriat, deoarece parfumul acela straniu, magica aceea fără sfârșit în gândul meu un ta-
biou negru. Am deschis ochii, era noapte. Bătrânul dispăruse. O încă, spaimă cumpănată mi-a pătruns în
suflet. Am început să alerg, mergam către casa mea, către locul de unde pornisem în călătoria mea nebu-
ră. Am găsit urme, urmele bătrânului și m-am avântat spre castelul fetei. Am răstăcut prin pădurea de ara-
id peste care noaptea și lăsașe parfumul.

M-am ajutat urmele bătrânului și, într-un final am ajuns la castelul fetei. Era petrecere acolo și
dăna încă am privit spectacolul. Domnița înbrăcată în dantele dansau vesel, fetele de împărat se con-
duceau.

La început a ceea m-a făcut să mă dădău, dar un zgomot se auzea din depărtare, veneau soldați pregă-
tiți de luptă. Ce fete de fete! Fetele de împărat, s-au ascuns, dar bătrânul, care mai devreme mă
pădășise a ieșit în față, ie-a vorbit soldaților și aceștia au plecat. Înțelegem Bătrânul, m-a făcut să mă dădău.
De ce să caut o altă lume, când aici în lumea noastră mi-a oferit atâtea surprize.

În călătoria pe care am făcut-o am descoperit niște secrete, o gina ale suferinței, Zămbetu, fetei
emoțiilor care trăiește în castel, domnița, fetele de a și amata ale lor talente prin dans, dar și aș a-
ceia care se auză ascuns și glasul înțelept al bătrânului m-au făcut să privesc totul cu înțelegere.

M-am nădă, camera mea era înbrăcată în violet. Apusul și strângerea a inimii lacrimă de pe geamul
camerei.

Muntean Delia, Școala Nr. 13, Sibiu

SEBIECTUL I

Poetia a fost și a durată de a răi viață cu intensitate, trășturi reșcite din moduli de abordare a
opere literare. Magda Stanescu este deopotrivă o artistă a literaturii și o femeie în comun, înțeleasă în natură.

Într-o lume de simplită, considerând într-un singur subsanțiat comun, articulat și "mimic" pentru
avea dăruie secretele timpului, nefiind doar momentele zilei, sau prinse de poetă, ci și valoarea de simbol a no-
treptului de viață, zile de raze și raze, timide ale soarelui.

Cum are la bază dorința de cunoaștere, de a vedea lumina cu a li ochi, dorință izvoată dintr-un
răsărit se poate care marchează profund deșănarea evenimentelor în decursul. Dorința zilei. Din mincia apare
a simțimantă ea fiind prietă, un idoli înrădăcinate până perfecțiunea, luminos țara e simbi, zădăra
spre a îngerea idea lui, a abso a lui, cu limba pieptănată.

Sintagma "cu prin care gândurile" epitetul mi se pot fi a subiectului puritatea, a simplității, dar și puterea
diminuată de a se impune prin aceste sentimente.

Versul "Din țara și din țara bănu" peoară acestora s atutu de a putea schimba lumea ascunsă,
ingrată a inimii, fi nu atotputernică, săpână și conștientă de urmări. Eul nu se concentrează pe rea-
țarea mistică și se reorințează prin cuvinte. El trăiește într-o lume conștientă, fiind mediată de
măreț, ale și fetele și se bucură de etapa vieții în care se află, marea, o perioadă fără responsabilită
și ajungând chiar la idea de a exista scurgerea timpului.

Epitetul "trădătoare" a răbuit zilei, acordă naturii o imagine perfectă, unică, fiind apreciată la ad-
vânta ei valoare.

Se înarcă sintagma "și voi pune legături" referând dorința arzătoare a euului de a se ngi-
tă și spațiul său de a răpi aceste momente pentru totdeauna, adăpostindu-le în amintire sa e. Se
observă variația verbelor a toate cele trei timpuri esențiale trecut, prezent și viitor, ele reprezentând
ipoteza, concluzia și probabilitatea.

Autoarea este fasciată de jocul razelor de umbră pe care îl compară cu un bal, un dans în efec (Dinamica strimutase balul. Fetelor-lumii în casa mea)

Tărețea sufletu și frumusețea naturii în inimă este o sursă de inspirație deosebită și eu mă gândeam că bine să mă anăr când așară soarele. Bucura sufletu e generată de soare și de mulțumirea seninienelor tărețu și satisfacție în mi autoarei. Sufletu poartă nu mă vrea să se despărță de această frumusețe cu lumină și că dură. Chiar doreșcă să păsare pe veștile unde va ajunge. Ză frumusețe a vo pună egăluarea. După gati o să te vă cu mine.

ne prezintă la câmpul de lucru. Sens este mai puternică și mai clară

Sensurile şi ideile poetice sunt sugerate în întregul text de o varietate de personificări: imnă
prelăunată „din neaşa marea intrat în casă”, „din neaşa suflăm ase bară” şi prin prezenţa culorilor
 („verdea să descopăr lumea”, „eu mă gândeam că-ţi bine”)

La na generează duritate, căci are și partea a Măsurii versurilor variabilă între 6 și 12 silabe, iar tonul și a imitativ și a ritmică izbitoare, toate contribuind la exprimarea emoțiilor și ideilor a naerei, dând muzicalitate și expresivitate textului.

SUBJECT LINE

Fata, născută noaptea. E întuneric și răcoare. Ce greu este să fii o frază mică și neînsemnată în uni-

Am nevoie de iubit nă, Aștept razele soarelui ca să mă încălzească și să mă ajute să descopăr frumusețea Pământului. Trece puțin timp și desese primele raze ale soarelui. Mă bucur în tot plin de viață și de putere. Ahia... încep să văd puțin de soare... Soare

de mică

...da não há um responsável. São ele

"Cineva mă iubeste!"

... și să se ducă la muncă. Dacă nu se poate, să se ducă la muncă cu un alt mijloc de transport. Dacă nu se poate, să se ducă la muncă cu un alt mijloc de transport. Dacă nu se poate, să se ducă la muncă cu un alt mijloc de transport.

Pe aici pătură zarzăr cu muguri care mă înconjoară. Iar eu cânt. În surzenie de
 bucurie și de amuzament acestui zădărniciu. În gurile și în urechile și în toate din surzenie. Nu
 pot să mă uit la cântecul meu și eu mă înfrumusețez.

acasta că linie!

La apus, soarele scada din raze de soare, cu o flacără tremurândă. Jocul lumii nu este ferice și mă năvălește în fiecare clipă.

de viciu

1. Într-o familie există un băiețel și o fată. Băiețelul este în vârstă de 10 ani și fata de 8 ani. Băiețelul este în vârstă de 10 ani și fata de 8 ani.

as cupla

ne planeta

Tu și sora lui ai de ce să ai văzut în această zi?

peșajele de bază vor fi la fel de bune.

drumul și locurile fantastice pe care le-am văzut

să descopăr întreaga lume

bucurie ei. Mișcă Isus să devină pe călăș, partașă că bucuria naturii. Poate indica și pe alții...

Procedura vizită și ea la care ar trebui să se refere în primul rând nu este în vigoare încă. Cu toate acestea, în ceea ce privește durata a fost stabilită o normă versur de 15 minute, adică 15 minute de vizită și 15 minute de lucru. În ceea ce privește durata, ar trebui să se refere la o vizită de 15 minute și la o vizită de 15 minute.

Peștele va inghiți de obicei a frumuseții în loc să se ude pește și să mănânce. El este
când este în apă și are un ochi care se mișcă în jurul lui. El este mare și adesea
când este în apă și are un ochi care se mișcă în jurul lui. El este mare și adesea
când este în apă și are un ochi care se mișcă în jurul lui. El este mare și adesea

SUBJECTS

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

— Cinq est-il? De l'apl, ce est?

aducere-aminte a timpurilor de mult uitate

Dampak ke Daur

[illegible]

Cum adică, era aleasă? am în rețetă eu

1. What is the purpose of the study?
 The purpose of the study is to investigate the effect of the independent variable on the dependent variable.

SUBJECTUL II

E a mândra d' Razele, sînge re soareful mîngăiau capetele dezvelite ale săterilor. Tîna la luncă
rău prindea de-aie bună și cu mișcarea Duminicului pentru mini nile pe care se-ia făcut

Nu fusesem demult în viața ei.

Am fost foarte departe de sat într-un loc umbrat de arbori secșari era tot arid. Acolo forșas o femeie care amputa mâna ei și nu se refuza să creadă în minunea ovierii naturii și folclorului că ea a murit. Or mbrul ei nu se grăise și murea încruntată la față haba Docha cum o porcă se învârti satul și murea în copaci să se așopie de casă și atunci oșea. De aceea murea nu trecea vreodată prin fața casei ei.

De aceea nimeni nu reținea vreodată prin fața casei că
era o zădărnă, un copil din drăguș și mîndru, care se aventurase până la baba Anghel
și se întorsese cu o plică de scris, care era o zădărnă și se întorsese să fie văzută. Văzându-l pe geam, Doamna
se uită la el și se rugă să-l lase să-și ia plicul de scris. Doamna nu
poate să-l lase să-și ia plicul de scris, dar îl vede că se uită la el și are să-l lase pe geam.

... de la un alt punct de vedere. Acestea sunt motivele, și fiindcă eu sunt un om de rând și nu pot să fac altfel decât să mă aflu în mijlocul lor, să mă aflu în mijlocul lor și să mă aflu în mijlocul lor.

Atunci, într-o casă de lemn dintr-o sat din județul Iași, un bătrân de aproape 80 de ani, cu o faimă deosebită în zona, vorbește despre credința sa în Dumnezeu și despre cum vede lumea în jurul său. Este un om simplu, dar cu o înțelegere profundă a vieții și a rolului lui Dumnezeu în ea. El vorbește despre cum vede lumea în jurul său, despre cum vede oamenii și despre cum vede Dumnezeu. El vorbește despre cum vede lumea în jurul său, despre cum vede oamenii și despre cum vede Dumnezeu. El vorbește despre cum vede lumea în jurul său, despre cum vede oamenii și despre cum vede Dumnezeu.

Deoarece în această lucrare am prezentat doar o parte din ceea ce am învățat în cadrul cursului, am încercat să prezint o imagine cât mai completă a materiei învățate. Am încercat să prezint o imagine cât mai completă a materiei învățate.

PREMIUM

Drăgan Theodora, Coleg ul German „Goethe”, București

SUBJECTS

într-o idee clară a reprezentării fizice imaginii în parte

1. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 2. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 3. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 4. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 5. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 6. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 7. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 8. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 9. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu
 10. scrieți un text care descrie un moment important din viața voastră personală care vă plăcu

per il mag. b. sono le m. con un verso in alto e l'altro in basso.

[illegible]

Journal of Management Education 36(7) 809-824

acuzăm cu persoane care știu să aprecieze importanța și înălțarea sentimentelor de solidaritate în jurul

zei. În această alegorie compară mugurii copacilor cu santele Accasta. Ieși din această alegorie cu trecerea timpului, splendoarea flurilor, la fel și mugurii. Ieși din ea, cu înțelegerea a ceea ce înseamnă înțelepciunea și înțelepciunea înțelepciunii.

[Redacted]
 [Redacted]
 [Redacted]

It is a property of the system that the evaluation procedure for the system is not a simple task, and it is not a simple task to evaluate the system.

Pe tot parcursul timpului nu observăm abundența adjectivelor caracteristice unei descrieri. De
 ze ori utilizăm termenii pe care autorii le transmit pe o manieră care este ipso facto de ne înțeles, fără
 îndoielă, este vorba despre o descriere.

Prin „curată” atribuit din nefer și „crisa de” magurilor ne arată o lume înclinată de vânt. Dar prin combinatea celor două maguri de mână și s. vedem o lume care toamna a trecut prin-un greu timp, un greu potop care abia acum reușește să-și ducă „toamna trecută” reprezentă pentru această lume necazuri și furturi amănute care trebuiau uitate. Pentru că oricât de slab ar fi zâmbetul, el va prinde putere și va învinge răul. Căci această ar fi imaginea fictivă a primăverii creată de autor. Lumea minunată ce va urma este vară.

În acest text, ca în orice care de acest gen, nu este prezentat ceva. Aici aflăm mai multe despre un colț din natură. În ce anotimp, ce momente ai zi ei și cum se prezintă acest anotimp.

Trăim opere prin claritatea și expresivitatea cu ajutorul a o mai bună înțelegere a textului. Căci este un moment foarte scurt în care au loc schimbări majore. În moment, este o perioadă de timp în care ceva și altceva „Aprilie” „Căpăt” „Aprilie” „un moment” Aprilie este momentul în care maguri și-au să părăsescă. În marie pot să-și gurese în marie la sfârșitul primăverii și pleacă, dând naștere florilor și frunzelor. Aprilie este „la în care maguri sunt „șor crăpat”. Este și momentul de suspans unde vremea nu se decide, iar toți stau cu sufletul la gură cu privirea la ce va urma.

Mesele poetice este răsună și deci direct prin termenii și figurile de stil dar și al titlului.

Încadrându-se în toate caracteristicile de acest tip de scriere și poate spune că acest fragment este descriere.

SUBIECTUL I

Aprilie Vântul bate, lupul se apleacă. Pluza ca de pălărie are fluturii privesc, înșe spre pământ. Într-o zi în aprilie un om se părăsește din casă în excursie la o zonă cu pic de oare pătură și un așezare mică cu un de această dată în casă unde se prindă oștii să-și pună ouăle și să se dăruie. Familia sa este de mare, agerie vopsea de ouă. Ca aceasta este magice care i putem observa dintr-o dată.

Astăzi se s-a-șe pusă și neobișnuită de acasă. Într-o zi în aprilie un om se părăsește din casă în excursie la o zonă cu pic de oare pătură și un așezare mică cu un de această dată în casă unde se prindă oștii să-și pună ouăle și să se dăruie. Familia sa este de mare, agerie vopsea de ouă. Ca aceasta este magice care i putem observa dintr-o dată.

Într-o zi în aprilie un om se părăsește din casă în excursie la o zonă cu pic de oare pătură și un așezare mică cu un de această dată în casă unde se prindă oștii să-și pună ouăle și să se dăruie. Familia sa este de mare, agerie vopsea de ouă. Ca aceasta este magice care i putem observa dintr-o dată.

Într-o zi în aprilie un om se părăsește din casă în excursie la o zonă cu pic de oare pătură și un așezare mică cu un de această dată în casă unde se prindă oștii să-și pună ouăle și să se dăruie. Familia sa este de mare, agerie vopsea de ouă. Ca aceasta este magice care i putem observa dintr-o dată.

Într-o zi în aprilie un om se părăsește din casă în excursie la o zonă cu pic de oare pătură și un așezare mică cu un de această dată în casă unde se prindă oștii să-și pună ouăle și să se dăruie. Familia sa este de mare, agerie vopsea de ouă. Ca aceasta este magice care i putem observa dintr-o dată.

Într-o zi în aprilie un om se părăsește din casă în excursie la o zonă cu pic de oare pătură și un așezare mică cu un de această dată în casă unde se prindă oștii să-și pună ouăle și să se dăruie. Familia sa este de mare, agerie vopsea de ouă. Ca aceasta este magice care i putem observa dintr-o dată.

MENȚIUNI

Totos Dorothy Școala „Simion Bărnuțiu”, Zalău

SUBIECTUL I

Maria Sadoveanu, unul dintre cei mai mari scriitori români, a dat textului său titlul „Aprilie” o apăsătoare este prezentat un intermezzo de timp scurt, ceea ce nu că și în cu numărul 10 și

Clasa a VI^a -a – LUCRARI ROMÂNI

PREMIUM

Horiceanu Ecaterina- oana, Școala Nr. 24 „Ion Jalea”, Constanța

Premiu special pentru text argumentativ

5. BEC FULL

Deception: Was it Voluntary?

More... **Împăratul gălădii se cuvine Ție**
Puere, creatoare
Îu, care-ai de din peteni poezie!"

4N C 2015

[illegible][illegible]

The following information is being provided to you for your information only. It is not intended to be used for any other purpose. The information is being provided to you for your information only. It is not intended to be used for any other purpose. The information is being provided to you for your information only. It is not intended to be used for any other purpose.

Pentru a putea realiza aceste obiective, este necesar să se realizeze o serie de activități care să permită
 realizarea acestor obiective. Activitățile care trebuie realizate sunt:

Coman Ioana, Gimnaziul „Avram Iancu”, Târnăveni

STILISTICUL I

Vasele se culesc, poetul se fundă cu claritate în exprimarea sentimentelor și străduie să înțeleagă înțelesul și înțelesul lucrurilor. Oricum, sunt multe legături deosebite între ele și una de alta, ceea ce înseamnă că poetul este în stare să se exprime cu precizie, înțelegându-și bine ceea ce vrea să spună.

De obicei, poetul are o anumită temă comună. Între altele, el vrea să exprime ceea ce simte și să spună „Dumnezeu”.

În acestă poezie, poetul are în față o temă comună: creația. Poetul și creația. Mărește Creatorul.

Prin urmare, poetul vrea să spună că este o mare minune, o minune deosebită a sentimentelor, o minune deosebită a creației. Poetul vrea să spună că este o minune deosebită a creației. Să cercetăm în adâncime poezia.

Titlu: „Dumnezeu” este înțelesul creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației.

În text, poetul vrea să spună că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației.

În text, poetul vrea să spună că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației.

În text, poetul vrea să spună că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației.

În text, poetul vrea să spună că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației.

În text, poetul vrea să spună că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației.

În text, poetul vrea să spună că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației.

În text, poetul vrea să spună că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației. Vreau să spun că este o minune deosebită a creației.

Se observă varietatea tuturor pronumelor la persoana a II-a cu literă mare: „Tu” este deosebit de acesă, reprezintă divinitatea, forța absolută, creatorul.

Acești versuri sunt foarte frumoși și au o mare valoare artistică. Ei sunt foarte frumoși și au o mare valoare artistică. Ei sunt foarte frumoși și au o mare valoare artistică.

Elementele de proză sunt foarte frumoși și au o mare valoare artistică. Ei sunt foarte frumoși și au o mare valoare artistică. Ei sunt foarte frumoși și au o mare valoare artistică.

„E real? Nu e poezie. Aud gâsă, prindându-mă cântat de o carte-aurea necunoscută, canon, violet
aur, bașii a tiste... eu. Sunt prizonier în lumea poeziei. Aș vrea... aș vrea să simt că mă regăsesc, aș vrea
să mă prind, mă simt figură lăptosă... dar... dar hai. Ce-i asta? E un proces?”

- Urmasii marii, Daniel, Daniel Plănuș.

· Eu? Eu voi fi următorul mareșal?

Dar el a n spus' judecătorul suspină   Dar totu' e negru ş. nu vîd juratu'   nu vîd pub. cul.

Deja simțind că mă descompun, simțind că devoționi nu sunt sătuli de sufletul meu
annat pășesc speriat în față. Manile de aur se ridică și descopăr dintr-o dată ispită de așoare. Cum
se desprind vase aievea.

Este az. o zi mare

Z₁ de schimbare

Pastorale Bła. in'bor

Ne reuși să ajuc

4. glass or a 1500 ml beaker.

-Am descoperit din pădurea vânădă

Muzeei de apare

Am 11. Juni 1972 wird zu der

*"In case of... com."

Și apoi prețurile. Mă aflam la cîmăntirea a două țipuri de piezi, versuri albe și roșii petechie

Nu ştiu ce să aleg. Mă simt în faţa unei tineri care exuberantă a sentimentelor, o revărsă
reale. Mă gândesc că în acest an de cinci ani. Aşcuti gâsă viitorul hăcoviene. Cu... Pm. Aşcu
removici. vorculese un si. vă sopleşe

O noapte de dragoni și dor

Voulez-vous enlever le couvercle de l'enceinte.

Risipeste demoni: p zadar

Sensitivity to change in duration

Cu glasul ei lui din via

Spoetale ode către genit

Ne perdem sufletul abia

ישראל: ר. י. בנעם, 8

În pielea sufletului când s-a pierdut drag, odată simțeli moștenirea mea, este năut, nu și tot de rău
aprinde. Drag, iacă-te, așa pruit s' scutur, prinde-te și venetele, fac d' arzănd, iacă-ți în sânul și
pazul arzănd, iacă-ți în cer, iacă-ți la să-ți să-ți și-ți și-ți cu rîmă sau lîră.

Toti cei mari și mici

Să scotem din cale.

Neingsta mare™.

Aspectul seriei pozitive, voi

There condole

Agilepi şil-şende nî copu

Char stelele-n cadute

Vidomn cu glas de prunc, de sfânt

Să faceti o-nchiere

Cu-o horă-n vis, cu dulce-n cânt

© 1999 Macmillan, Inc.

MENTIUN

Simon Cristina Gabriela, Scoala nr. 8, Gurgiu

SUBJECTS

poetica adevărată. Poetice reprezintă un ex-novo în care se pot vedea toate cele ce sunt în lume, dar apar într-o formă nouă și capricioasă, poetice și se observă că acestea au un singur lucru în comun: sunt născute pentru a se exprima în fața omului. Astfel, poetul devine și singurul om versat și capabil de profunzimea și cu înțelegerea extraordinară a ceea ce poartă sensul a expresiei omului de înțelegere și nu poate înțelega căutarea în care crezul, gândirea și exandorizontul cogitării.

Scrierile și fiteasca a poetului răsună sub semnul creației și al apăsătoarei căvinte și veșnicei suferințe, căci viața spectacolului interior începe să se dezorganizeze sub lozenghișul Opera deficiențelor, a călătoriei și omului cenzor și reprezintă o punte spre un paradis săngărilor sentimentale când renașterea de la renaștere este apăsătoare, îngrețoasă, exprimă stări și fitești, amăruie „tu”, „nea” iar verbele aflare, înțelegere, înțelegere, înțelegere a creației și înțelegere a sentimentelor creatorului „mă egăr”, „ne-am rămas” oare ce reprezintă eu, tu.

SUBJECT INDEX

A nini am nite mare parte de albile harnice. Iubindă sufletul în zborul prin aer și
dăruie-mă în bădănduri, mi-e cu putință de a mă zădărnici și pierce-a lui soare. Adunându-mă
mi-e pe așan a. Cuvântul totuși se pierde în mizeria așan a a năf. Adu.

in mine e asemenia -perd, care vine, care zi-mi banane & nava din jantel... m-feri si al-cest...
gandeam prietenii mele, Maria

[illegible]

Istăzi trebuie să opriți la înca. Măna continuă povestea

1. The first part of the text discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions, including sales, purchases, and expenses. It emphasizes that proper record-keeping is essential for determining the correct amount of tax liability.

2. The second part of the text describes the various methods used to calculate the tax liability, including the use of tax tables and the application of various deductions and credits. It also discusses the importance of understanding the different types of taxes, such as income tax, sales tax, and property tax.

3. The third part of the text discusses the various ways in which taxes can be paid, including direct payment to the tax authority, payment through a third party, and payment in installments. It also discusses the importance of understanding the different rules and regulations that govern the payment of taxes.

4. The fourth part of the text discusses the various ways in which taxes can be avoided or minimized, including the use of tax shelters, the establishment of trusts, and the use of various tax planning techniques. It also discusses the importance of understanding the different rules and regulations that govern the avoidance of taxes.

5. The fifth part of the text discusses the various ways in which taxes can be enforced, including the use of audits, the imposition of penalties, and the seizure of assets. It also discusses the importance of understanding the different rules and regulations that govern the enforcement of taxes.

ca funații în lăcașe, ca să ne alegem mai bine pe nea

Năstasă Andreada Mădălina, C.N. „Mihai Viteazul” Sf. Gheorghe

SUBJECT LINE

urte fiică (ună precisă, un elan de credință)

Așadar, poezia „Doamne” e încă o lucrură din oceanul „rămășiilor”, născută eu, bine se poate, acolo, se deslășuie în fața noastră și a Celui de Sus. Prezența sa este vizibilă din verbul e la persoana „numărul singular + sunt”, n-am rămas — și pronumele a persoana I „Mă — ” și a „a te, Tău „Te”), dar și din încălțătura emoțională pe care cuvintele o au).

„Măguri” e artă, sune și zăure „de azur de azur și mare”, ilacive „Măreșma canitea gata s-audă”, „gând de stil: hiperbolă („Mă legă — n țiazur de azur și soare”), epitezele metaforice „țiazur de azur și soare”, „teme”, „a — ”, „personificarea „măreșma nu marșie” etc. — precum și prezența unor cuvinte-simbol („copacul”, „floarea”) vădese lirismul operei.

Prozodica ocupă un loc important. K-mă uferă de a o secvență „a a — ”, iar măsura este negată în funcție de luxul poetic, ceea ce sugerează sinceritatea, libertatea celui care se confesează.

Un sonet — un ocean. Da, un le-mă-nim a primordialității, impresionant prin marea sa înălță de desăvârșire cum plouă a mareașă aplete oceanului, „supune etern căl — ”, poezia „Doamne” lacrimă de fier, e marea — va răz — etemere, din ofn al închid al — ” și va transmina veșnicia în seva purtării prin ea — ”, esențiale idei care exprimate. Căc — e mai real totat — ”, resărire o sunțor — a — ”, ei. Probabil că răspuns — e undeva pe fundul — ”, așteptând ca valuri de gânduri să — ”, deodată surprindă.

SUBIECTUL II

„Lăsați. Să poată doar — ”, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

„Vântul — ”, de — ”, aplete oceanului, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

1 — ”, într-o — ”, de — ”, aplete oceanului, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

Vvvv

„Vântul — ”, de — ”, aplete oceanului, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

Cum — ”, reușit să aducă primăvara — ”.

„Da, — ”, de — ”, aplete oceanului, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

„Vântul — ”, de — ”, aplete oceanului, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

„Vântul — ”, de — ”, aplete oceanului, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

„Vântul — ”, de — ”, aplete oceanului, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

— Prin Poezie a adus Primăvara, zămbi. Soarele cu o rază caldă.

— Da, dar acum — ”, nu mă, am poezia?

Nu, dar a — ”, Primăvara. Adă Poezia cu Primăvara.

Vvvv

„Lăsați. Să poată doar — ”, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

„Vântul — ”, de — ”, aplete oceanului, freamăt micuț, freamăt vechi, micuț, să — ”, de — ”, de o veșnicie. Impul în etem — ”, aplete oceanului. N — ”, cu și vântul care — ”, roșerea — ”, nepăsătoare — ”, marea — ”, obscur de an — ”.

Vvvv

SUBJECTS

Opera cveră „Doamne” de Vasile Voniulescu este o „creare în care privim ca într-un abis fără fund” (Iudor Vianu). Poezia întreagă este înțeleasă ca „memoriată, rastrângere, pentru poezia aceasta toată este trop al unei viziuni, al spiritului, o imagine simbolică a acestuia.” (Novalis)

În sfârșit, apare în postură de conștient și pe în raport cu universul interior poezia aducându-
un elogiu năstelui suprem, forțe superioare muzei care ajută poezia să se caute în bun sfârșit. Opera Auto-
rului apare în postură de murgul, capabil să transfigereze seramentele în nianuri în idealul acelor unde
el se păstrează puritatea și forța le regenerare pe cea mai altă ramură a lumii în vârful capului
Tău. El olovește an lămur artistic capabil să recreeze lumea, cuprinzând-o în momentele de uitare și trep-
etabil, lumina le mistal zădărește le formează împreună imaginea de ansamblu a realității pe care o reflectă
poezia. Acesta se ampara în opera sa ca în viață, creând un cosmos muzical și liric în mijlocul cărora e
insus, trăiește sentimentul. Într-o năstelui fantezie sale

Întru se vădește căutând în omnia prin care să se ascundă sine și evadare din tot în într-o
jurne de esență pură. Lăzării d'afecțiunilor și în modă și cu de expresii ori de că neguri vizibile
câtă legătură în carul de aur și mare l'imagini, fact ve cu în resursă, ca tot gata să audă. Mica ora
lumina transformă poezia într-o muzică de răz, aceeași simfonizând și așa, ubrea cunoașterea. Această
rest, oie arăta, oie existenței frumusețea se originară, umbră și lumii născ de căutând.

Apur năruie cu un iris pronunțat și verbele le versușuși și aș a, nădușu și g, ar (amă, le, a, rămas,) Accesia subliniază relația elementului umorului, Aș nădușu, nădușu și g, ar (amă, le, a, rămas,) Accesia subliniază relația elementului umorului, Aș nădușu, nădușu și g, ar (amă, le, a, rămas,)

Astăzi, la fel ca și ieri, claustrul are o grădiniță creată în este la poartă în două flori a căre
pentru că este o grădiniță în mijlocul celei două muni, acolo alături de un grup de muni și
și se vede la abstract. Venește de viața ardeului a drumului care al se absoarbă pentru că
natură este oarecum în viață, nemuritor și este o grădiniță în viață și pe toate și înaintea, așa
cum simțim și astăzi.

Până la el, temeră hui în cerul împăratia lui, a cărui element central este Lumina neapropiată, fiind creionat sub forma unui copac ce își are vârfurile legate sus, în nalt, iar rădăcinile în casul pământului este Privirea pacii, unde este nemulțumirea din care se potosește, începând de la ea, să se

În ceea ce privește modul de desfășurare a activității, este vorba de o activitate de tipul „învățare prin proiect”, în care elevii sunt implicați în activități de învățare care implică aplicarea cunoștințelor și abilităților dobândite în situații de viață reală. Activitatea este desfășurată în grupuri mici, care sunt formate în funcție de nivelul de învățare al elevilor. Activitatea este desfășurată în cadrul unei săptămâni de învățare, care este structurată în funcție de obiectivele de învățare și de conținutul tematic.

Într-o nouă artă a decorului, lucrurile s-au schimbat în aceste momente
de tranziție, exacerbată de tendințele de revizuire a lucrărilor de artă, care au
fost în mod constant în discuție. Dacă în trecut, în perioada de tranziție, se
credea că era o perioadă de tranziție, în prezent, se poate spune că este o perioadă
de tranziție, în care se poate spune că este o perioadă de tranziție.

41 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225 1226 1227 1228 1229 1230 1231 1232 1233 1234 1235 1236 1237 1238 1239 1240 1241 1242 1243 1244 1245 1246 1247 1248 1249 1250 1251 1252 1253 1254 1255 1256 1257 1258 1259 1260 1261 1262 1263 1264 1265 1266 1267 1268 1269 1270 1271 1272 1273 1274 1275 1276 1277 1278 1279 1280 1281 1282 1283 1284 1285 1286 1287 1288 1289 1290 1291 1292 1293 1294 1295 1296 1297 1298 1299 1300 1301 1302 1303 1304 1305 1306 1307 1308 1309 1310 1311 1312 1313 1314 1315 1316 1317 1318 1319 1320 1321 1322 1323 1324 1325 1326 1327 1328 1329 1330 1331 1332 1333 1334 1335 1336 1337 1338 1339 1340 1341 1342 1343 1344 1345 1346 1347 1348 1349 1350 13

Mă gândesc la fericele că au o cină în timp prezor. Ești în viața noastră în care se contopesc și numără-
toarele de apăsare. O înțelegere, o înțelegere, o înțelegere, o înțelegere, o înțelegere, o înțelegere, o înțelegere, o înțelegere.

Ce a rîncea a cu ochii închisi de moarte! Dar nu e moarte, ai să vii să luăm această zi-nă și să mori din nou. Și să dă gâștii sărăci în pace lucrurile și am voi merge la te părăsi și voi plîns. Așa am sunt averile

Vorbea cu mine însoțit de un bătrân zăcălăz între ape și ceruri să scriu câteva amintiri. Pe alocuri am nebulosul mersu a băștii, de asemenea mereu desprind Amantada. Ceva buclă a mea. Mă retrag de la biroul infundat în cârpe de puzi, și îi deschid. Era un bătrân călugăr.

23-m: to ring, put into and

La ora 10, odată cu plecarea noastră, am observat că în jurul orașului încep să apară firele mari tunis și a început să-mi povestească

Totul copilăriei mele era mereu o contopire cu totul. Locuim cu părinții și frațele meu într-o casă pe plajă al cărei risip era mereu desputat și fără mîiere.

S-a opint o ci pã s, a încep, a prîvi depãrtãrã.

aveam nimic. A unseam acasă, răd această dispăruse. Turbul a căzu ca un beiovar în mare. Părții au pornit să ajute gârzi, dar fratele meu dispăruse.

Bănuind, astăzi sunt povești de sute de ani, i-am zis profesorilor în răș.

— Nu știu ce vorbești

— Alunca, convinge-mă de existența lui Isusului.

Bătrânului îi-a prăvit cu o nemămurată bucurie.

— Puteam posta două zile spre Turis, ce zici?

cu mâna dreaptă deschisese ușa după el și a piecat, dar s-a întors peste câteva zile cu aceeași gar-
mantan negru pe care, obosit, îl trecra dintr-o mână în alta.

— Vinu cu mână, am pregătit totul, lăsați-vă călăuziți.

Au pornit spre Jării Albe Mediterane ale cărei valuri îmi transformau el pe ologa și subțire
emur re, înfrângere în victorie, căpa de eternitate. Năusei s-a ridat cor deodată.

→ A. a este locu.

Ne-am întâlnit în curtea de scafandru și am înaintat spre ab sul mării. În haosul zăburii în care sol pește la oie viața tuturor minur, neru călătore a necuprinsul fier. Atunci am văzut pentru prima oară orașu de m-a fermecat. Tunisul. Mergeam pe lungie aie în care hai trăia doar că eva spec , de rest e lău n le a be m dădieu spreia unui dea-va. Bătrânul că ogăr m-a clevos upa unei case n care a m rat curios insor de privirea m înstă de-i năpădea am n m.

Deodată ne am simțit trași ca într-o gaură subpământeană. Nassir înținută stupefăcî. Am ajuns într-o sală și a deschis poarta de ipuș și o mulțime de tineri a călătorit în prindeau monnele zori și ce m-au căzut în brațe.

— Biserica nu e în fața strigă bătărilor casei. În schimb:

Q voce puternică a năruit nedumerit, deschizând, m. o. hu

[illegible]

Una A vesperada? Así e o doxio, si, ga bexa no cocho. Quer namor, oum, aí, amoro, fratele

[illegible]

— Trezește-te, Vlad! Așa lucrezi tu la ultimul volum de poezii?

[illegible]

q. a(n) -> multiple choice question, the answer is given in the question itself. e.g. "Which of the following is not a part of the cell?"

— Da-mă, te rog, puț nă apă, în zimb copilul.

...am înțeles că nu s'era înțeles că erau dintr-o țară neagră a căreor știu că + pe lângă ei erau și alții

Descrierea morfologică: Picul este însoțit de oasele pectorale, care sunt însoțite de oasele
singure și nu de trei.

Pentru marea sa de a fi bun si a fi omie care nu are sa plece din tara, sa iasa din Romania, sa iasa din supar pentru a la venire, ca e Răsar'ul i-am păstrat mereu în mine

8 esneag Ionuț, Scoala cu clasele I-V II Nr. 3, Suceava

SUBJECTS

Poezia „Dă-mi se” de Vasile V. Icu esteu aparține genului liric și specie liricată postclasică. Ea conține numeroase elemente de poezie și meditație. Tema opere este creația poetică, care e pată propriu și universală și devine fiind asociată cu o geneză poetică. Poeta se află în apăsarea creației, 1960, scriind și muncă, prin raportarea poeziei la lumea înconjurătoare.

SUMMARY

[illegible]

1. În primul rând, trebuie să înțelegem că
 2. orice sistem de învățământ trebuie să fie adaptat
 3. la nevoile și caracteristicile elevilor. Acest lucru
 4. înseamnă că profesorii trebuie să cunoască
 5. bine pe cei pe care îi predau și să adapteze
 6. conținutul și metoda de predă la nivelul
 7. fiecărui elev în parte. Nu este suficient să
 8. predăm dintr-un manual sau să urăm un
 9. curs prestabilit, ci trebuie să fim flexibili
 10. și să fim capabili să modificăm planul de
 11. lecție în funcție de evoluția elevilor în clasă.
 12. De asemenea, este important să creștem
 13. interesul elevilor față de învățare, să îi
 14. motivăm și să îi încurajăm să participe
 15. activ la lecții. Pentru a face acest lucru,

[illegible][illegible][illegible]

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the current situation and what needs to be changed.

că de fapt, "Doamne" este o odă asupra Creatorului.

(continued)

mișcare grațioasă, geară e chiar perfectă și în concordanță cu natura! Prin saltare

[illegible]

[illegible]

SI BIECTUL II

[illegible]

ne al legende primici poezii tu n-o cunoști!

Adăugați un alt un-verb, departe de pământ.

— Poesia s-a născut așa cum o miros, acum. Poezia era o fată îndrăgăstă, săra și, singură, care-și dă-

1. *Explain the importance of the following factors in the selection of a site for a new business:*

[illegible]

Isac Alina, Școala „George Tutoveanu”, Bârlad

SUBJECTS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466	467	468	469	470	471	472	473	474	475	476	477	478	479	480	481	482	483	484	485	486	487	488	489	490	491	492	493	494	495	496	497	498	499	500	501	502	503	504	505	506	507	508	509	510	511	512	513	514	515	516	517	518	519	520	521	522	523	524
--	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

SUBJECTS

„Căci este genul din esență, al mediatiei interioare profunde, prin care autorul caută să sensibilizeze cititorul exprimându-și în mod direct, dar direct, sentimente, idei, atitudini, prin intermediul unei limbaj, vocea sa.”

Opera „Doamne, de Văzile Vădulescu nu este o rugăciune, așa cum titlul ar sugera la prima vedere — este o poezie de un „pam” re către Dumnezeu, care — la lumină și — în da, puzetes de a și dezvoltari — dar mai ales de a-și „înțelege și valorifica harul” acela de a scrie și, prin scria, de a și „nge un co”, din boala cerească, prin zbor desăvârșit.

„Iul este un singur cuvânt. „Doamne” ne sugerează chemarea, evocarea spiritului divin, având un sens exotimic.”

Opera are o apropiere densă față de sensul de bază al c. vântului „cui fese ure”, apropiere realizată subliniat chiar grație prin figurile de stil laică, tropi cât și inverșali, comparații, a. cers. al. deo-
gante.

[illegible]

În scrisorile lui exprimă nevoia și înțelegerea de un singur lucru: Dumnezeu. El este conștient că nu are puterea să se salveze singur și că are nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. El este conștient că nu are puterea să se salveze singur și că are nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

...persoane sensibile, zecează prin înălțatură și implicare afectivă, ce se face simțită prin prezența figurilor de stil, care sunt abundente și domnesc întruaga poezie.

simbol al purității, prospețului, dar mai ales
simbol al fructului și al spațiului în care se află celălalt Pământesc; a celui cărui omagiu a căzut în
undele și a pat de sare, sau prin izându-se într-un punct mistic al Universului, stăruind al apogei și victoriei
conștientă este înținerii.

...este posibil să egaleze numărul scrierilor ale lui ... , poate chiar mediată) să existe așa ceva în viața noastră, căci nu ar fi să egaleze numărul scrierilor ...

Pe baza teoriei unuia dintre puncte a Învăţării noastre trebuie să dădă la un moment dat un anumit punct al Pământului. Prin opera „Jurnalul de Văselă” a lui Vasile V. deţinem o descriere a timpului şi a spaţiilor apăsătoare descoperite de „Jurnalul de Văselă”.

Costănuț din Fier este la a se exprima din independența propriilor gânduri, se îndată spre aer, fără să se lase și zbucni către un alt, altre ne-nțeles. Făcerea este perturbată doar de sunetul ploii, care nu-l derubează, zburăstă a mână și porțelale, având un scop anume, și până să lege nodul tancic, tot le poezie³⁷.

Căci sun, mie n' izăpt, zbor, dăronce, împărășii în Dumnezeu, toate ce se hrănesc în el, gînd, e, jel, — bombe de poezie — se răscoală în venimintele veritabile ale autorului — și se vîntură ne hără cu uimă ce este doar un instrument de redare a sensibilului.

La locomotive dispose d'un seul essieu moteur à 5 grad de chasse aux ambes et d'un essieu de guidage à 0 grad de chasse aux ambes.

Un geniu — al căruia crează o lucrare înaltă și originală subiectivă, — care a lăsat oarecari răspunsuri, scribând, datorită „muzii” miraculoase, un cântec înălțător de floare pură.

Veghete de lucru în noaptea după apusul lunii în toate de cunete a nopții, păun: nopți cu
coz: ie-n sticle" ~ visele merg tot mai departe.

Da, a prima parte a poeziei exprimă catalul regiunii, a doua parte are ca scop prezentarea amănunțită a
entruțului, starea de după vizul realizat

Deja oborât pe vântul cu lîncă, aşteaptă napoi şi-a dururile şi crîntă care sunt în zbor
necesa, de idei de apte şi credinţă.

Bucina de avaruz comestibilă și sărată, umplută cu aramă, în vânt de la gună, amănunțit prăjită, demnă de păstrat.

Verseurile au măsuri inegale iar rima este împerecheată, poezia ne fiind însă structurată în strofe

Pentru mine, în această lume, ești o singură femeie. Și tu ești
o supă de curcubeie. Într-o zi, când te vei trezi, vei vedea că
nu ești în lumea asta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.

Au fost și alții care au scris despre sima. Dar tu ai scris
despre ea cu un scop, că este unul dintre cei alii, căror destine influențează.

Ești un om care are o viață foarte frumoasă. Ești un om
care are o viață foarte frumoasă. Ești un om care are o viață
foarte frumoasă. Ești un om care are o viață foarte frumoasă.
Ești un om care are o viață foarte frumoasă. Ești un om
care are o viață foarte frumoasă. Ești un om care are o viață
foarte frumoasă. Ești un om care are o viață foarte frumoasă.
Ești un om care are o viață foarte frumoasă. Ești un om
care are o viață foarte frumoasă. Ești un om care are o viață
foarte frumoasă. Ești un om care are o viață foarte frumoasă.

Într-o zi, când te vei trezi, vei vedea că nu ești în lumea
asta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.

Prezentul e o viață foarte frumoasă. Ești un om care are o
viață foarte frumoasă. Ești un om care are o viață foarte frumoasă.
Ești un om care are o viață foarte frumoasă. Ești un om
care are o viață foarte frumoasă. Ești un om care are o viață
foarte frumoasă. Ești un om care are o viață foarte frumoasă.
Ești un om care are o viață foarte frumoasă. Ești un om
care are o viață foarte frumoasă. Ești un om care are o viață
foarte frumoasă. Ești un om care are o viață foarte frumoasă.

Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas.
Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas.
Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas.
Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas. Vas e Vas.

SUBIECTUL II

Într-o zi, când te vei trezi, vei vedea că nu ești în lumea
asta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.
Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.

Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.

Carte mică, carte mică. Carte mică, carte mică. Carte mică,
carte mică. Carte mică, carte mică. Carte mică, carte mică.
Carte mică, carte mică. Carte mică, carte mică. Carte mică,
carte mică. Carte mică, carte mică. Carte mică, carte mică.

Tu cine crezi că este mai puternic pe lumea asta?

Puter.

Tu cine crezi

Într-o zi, când te vei trezi, vei vedea că nu ești în lumea
asta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta. Ești în lumea ta.

Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.
Mașina e o mașină. Mașina e o mașină. Mașina e o mașină.

Carte mică, carte mică. Carte mică, carte mică. Carte mică,

am cartea în mână și încep să-l caut. După ore întregi de colindat aveile parcului devastat de luptele grele ce a purtat, cu vântul, obosită și îndrăgălată de soarele ce dorea să trezească natura la viață m-am întors acasă.

Lăsând deoparte orice gând, am adormit. În vis a apărut El, același om misterios din parc. Vroiam să-l vorbesc, și, parcă c-neva un cunoscut gura. Auzeam doar vorbele lui, ecou, nfinni în urechile mele.

Citește ce scrie la pagina 108

arunc somnul, a fugi alergat de gânduri iar eu nervoasă ca o mamă copleșită de grijile condiției și stresată de copii am uat cartea și am aruncat-o. Nu știu de ce! Dar nu puteam să o deschid. O forță ascunsă nu oprea. Cuvintele ei și încăpățânarea purtau o discursie aprinsă cu simțul meu de respectare a nimeni și celorlalți. La urma urmei a fost doar un vis.

Căscesc abandonat pe masă un ziar și plictisită deschid. Acum obișnuiesc, sunt banală! Dar ce văd? Într-un colț de pagină și fonată era poza lui: iar lângă poză fu gerătoarea veste.

Încă nu mi părăsise urea încă și se nchieră acord cu Divinitatea.

A plectat. Mă simțeam acum vinovată. Trebuia să citesc măcar acum ce scria la acea pagină. Deschid cartea și cu ochii în lacrimi nu citesc decât primul vers,

„Și floare este pe aie, ofilită de mult.”

Acum am înțeles. Puterea e din neștie de urea ce se conduce după proprii absurde.

Puterea stă în tine. Nu cea ce singur vrei să consideri bine, ci desulmău. Ex stă c-neva care e o creație și care nu va permite să te construi.

Cum te creștii în urea în anii afiași până acum să apară în tine. De creștere și fierare creștii. Creștii o urină de creștie și arde arde cu mă voi considera o înve. gâloare pentru că ex stă puezio, ex stă necreștie, există sub re, există El.

Grigoraș Ruxandra - seana, Școala Nr. 3, Vidole

SUBIECTUL I

Vasile V. se lăsa în creație și apoi impresiionantă de se rememora prin aspectele re-gioase înfrumusețate. Vasile V. se lăsa în creație și apoi impresiionantă de se rememora prin aspectele re-gioase înfrumusețate. Acest text este o creație poetică înfrumusețată în versuri și se rememora prin aspectele re-gioase înfrumusețate exprimând dintr-o stare sufletească.

Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe. Totul apare metaforic sub forma unei creații. A creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

Nu se creștie înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe. Nu se creștie înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe. Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe. Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe. Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe. Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe. Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe. Textul este o creație poetică înfrumusețată pe două staze cu o structură complexă și înfrumusețată și înfrumusețată, măsura versurilor de 8-6 silabe.

SUBJECT: I

În primul rând trebuie să spun că după o înfrângere de amică inspirată Tudor Arghezi scria că năpust a fost Cuvântul și Cuvântul a Dumezeului era și Cuvântul dumezeului era

Într-adevăr, Vasile Voiculescu, am avut poezie. Dar pentru mine el era poetul

Per questo, la mia scelta è di non essere più sotto il vostro controllo e di andare a

de la un nivel la altul altuia, dar a rama lui puterea de a crea

...k-a-l tr-ese co-fec-ta ca a-cu-ina-rea poeziei este simbolul vieții, pe p-tan-za crea-tia lu-este binecuvântată perfectă

Jika ini total kreatif

ព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ ក្នុងឈ្មោះ ព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ ក្នុងឈ្មោះ ព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ

... și neîntinsele căută de omul (Cristonului) suprem și pentru El!

[illegible]

1. Handwritten text:
 The first part of the document is a handwritten note in German, which appears to be a list or a set of instructions. The text is written in a cursive script and is somewhat difficult to read due to the handwriting. It seems to be a list of items or a set of instructions related to a specific task or project.

15. The following table shows the number of people who attended the first seven games of the 2002-2003 season. The number of people who attended the eighth game is missing. Find the value of x .

[illegible][illegible]

1. Die ersten drei Punkte sind die Hauptthesen der Arbeit. Sie sind in der ersten Spalte aufgeführt. Die zweite Spalte enthält die zugehörigen Begründungen. Die dritte Spalte enthält die zugehörigen Beispiele. Die vierte Spalte enthält die zugehörigen Quellenangaben. Die fünfte Spalte enthält die zugehörigen Literaturangaben. Die sechste Spalte enthält die zugehörigen Fußnoten. Die siebte Spalte enthält die zugehörigen Anmerkungen. Die achte Spalte enthält die zugehörigen Ergänzungen. Die neunte Spalte enthält die zugehörigen Zusammenfassungen. Die zehnte Spalte enthält die zugehörigen Schlussfolgerungen. Die elfte Spalte enthält die zugehörigen Empfehlungen. Die zwölfte Spalte enthält die zugehörigen Forderungen. Die dreizehnte Spalte enthält die zugehörigen Vorschläge. Die vierzehnte Spalte enthält die zugehörigen Anregungen. Die fünfzehnte Spalte enthält die zugehörigen Hinweise. Die sechzehnte Spalte enthält die zugehörigen Tipps. Die siebzehnte Spalte enthält die zugehörigen Tricks. Die achtzehnte Spalte enthält die zugehörigen Kniffe. Die neunzehnte Spalte enthält die zugehörigen Tricks. Die zwanzigste Spalte enthält die zugehörigen Kniffe.

h. *pezeu*

[illegible][illegible][illegible][illegible]

^d EMT9

1

4110

100

10

2

... de piatră în suflet
... de piatră în suflet

... DEZNADEJDE
... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

... DEZNADEJDE

Tudor Florentina Da a, Liceul teoretic „Horia Hulubei” Măgurele

SUBIECTUL

... scriamse pe-o foaie de hârtie, dar cu acest a doi să se lăsa în jos

... scriamse pe-o foaie de hârtie, dar cu acest a doi să se lăsa în jos

Suman Cazara Teodora, C.N. „Roman Vodă”, Roman

Premiu special pentru registru de comunicare și stil

SUBIECTUL I

Vasile Vasile, mare poet și prozator roman, impresionează prin profunzimea opere sale. În „Dumnezeu, zădărnici” autorul stabilește apăsător creator. Cămine. Pe de altă parte însă, anul este răsunător. Dumnezeu, aceste fiind, în acest caz, Creatorul.

„Dumnezeu” pare astfel că se desăvârșește esența unui creator. Creatorul (crea în mare) este în creația și creatorul. Într-un an. Putem distinge pe astfel de creații de creații. Creația de Dumnezeu este creată în creația. Păreașă și del neșă. Se știe că creația este în raport cu creația și creată și din punct de vedere spiritual. Fie că este creația creată și creată de creator, care se integrează în creația creată. Creația creată este creată și creată de creator. De aceea, creatorul spiritual, al opere poate fi creată și creată și creată și creată. Creația creată este creată și creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

În creația creată creată de Dumnezeu, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

SUBIECTUL II

Pe lângă aceste compuse în două tablouri, cel al creatorului în creația creată și creatorul creată în creația creată de Dumnezeu. În cadrul primului tablou este creată cu o creație creată. De fapt, creatorul este creată în creația creată. Creatorul creată este creată în creația creată.

CLASA a VIII-a MINORITĂȚI

PREMIUM I

Sintu Antonia-Ioana, C.N. „Decebal”, Deva

P.S. pentru selectia lucrării

SUBJECTS

Într-o zi, Dumnezeu a văzut că oamenii erau răi și plini de păcat. El a decis să distrugă lumea cu un potop de apă. Dar Noe, un om drept, a găsit har în ochii lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a spus lui Noe să construiească un arc pentru a salva el și familia sa, precum și animalele din toate animalele. Noe a făcut tot ce i-a spus Dumnezeu și a salvat viața sa și a familiei sale și a animalelor din potop. După potop, Dumnezeu a făcut un nou pact cu oamenii și animalele, promițându-le că nu mai va distrage lumea cu un potop. Acesta este începutul istoriei lui Noe în Biblie.

Seminarul Ștefana Pîrșescu prezintă în opera sa lucrările Cărmăzilor într-o adaptare nouă la care au lucrat ei purtătoare în diferite perioade de activitate. Fragmentele selectate sugerează portretul literar al personajului principal, Cărmăzar.

Prin ura reprezintă un spate de acțiune care contribuie în prezentarea imaginii lor a țării, a societății și a
vișilor, a unor ființe necuvântătoare etc.

[illegible]

după recele primăveri care a fost una secolușchia gându lui a călărie accedea să se
vedea în te u... și observă o personalitate, venit a se feră de ocazii și sp... mai în
a vâna și înseamnă că... se arată pentru ocazi personalitate la pe ca... pu... cu un ză...
ce... a se să... după... de... de... n... acci... le... puterea... că... a... de... a... a...
handul

mănușele glândurii reprezintă porțile poriei albe. Carbenii, din apropierea acestor porți, se pot afla și pe celălalt capăt al glândurii, dar cel mai adesea sunt înlocuiți de porii albi. Porii albi sunt mici, rotunzi, cu un diametru de aproximativ 10-15 μm. Ei sunt în număr de 1-2 pe fiecare glândă și sunt înconjuțați de celule mici, rotunde, care se numesc celule de apărare. Aceste celule sunt foarte mici și au un diametru de aproximativ 5-10 μm. Ele sunt în număr de 1-2 pe fiecare glândă și sunt înconjuțați de celule mici, rotunde, care se numesc celule de apărare. Aceste celule sunt foarte mici și au un diametru de aproximativ 5-10 μm. Ele sunt în număr de 1-2 pe fiecare glândă și sunt înconjuțați de celule mici, rotunde, care se numesc celule de apărare.

[illegible]

Prima s-a arătat în repetiția din 17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-10

Ferencz Annamaria, C.N. „Un răcoș”, Tg. Mureș

„S” pentru plasticitatea limbajului folosit în compunerea gramaticală descrisă privă

SUBIECTUL I

Simona Popescu în opera sa intitulată „Carmen”, prezintă portretul atât fizic cât și moral al personajului principal.

Autoarea începe acest fragment cu numele protagonistei astfel scotând în evidență personajul cărui portret este în discuție. Portretul fetei conține puține trăsături, lăsând cititorului libertatea de a adăuga ceea ce angălele e prezente. Acestea pot fi deduse din trăsăturile ei.

Portretul fizic al fetei este vag. Aflăm doar că avea 12-13 ani, fiind cea mai mare dintre prietenele ei din operă. Autoarea atrage atenția cititorului asupra portretului moral, nedexori nd în ăi șarea la Carmen.

Așadar portretul moral conține unele trăsături, care sunt cele mai importante. Scriitoarea spune că Carmen e o fată joasă, o fată noastă. Protagonista fiind mai mare e posibil să aibă alte preocupări decât gândurile celorlalte prietene ei.

Simona Popescu evidențiază numele personajului său, care înseamnă poezie. Nu aflăm dacă personajul este adevărat sau este fictiv, dar autoarea acordă o mare importanță numelui și personajului. Se spune că numele care se dă în momentul nașterii, va fi soarta omului, va fi cauza de de semănarea celui care îl poartă.

Poezia, fiind o creație, iar Carmen având același nume, e posibil ca ea să devină o creație în viață, o fată de succes. Acest fapt doar puțin oamenii îl au, darul creației e un dar dumnezeiesc. Este cadoul naturii.

În această operă se reflectă ideile și sentimentele autoarei, exprimate în mod indirect, mai ales prin intermediul personajului principal. Deci personalitatea ei e înglobată în portretul prezentați textului Carmen, unde printr-o creație, se putea fi dintr-un băiat, o fată care voia să devină o femeie. Așa că prin umbra ei scrișă, prezentată cititorului.

Prin urmare, titlul paragraful ar putea consta dintr-o schimbare de gânduri pe care Simona Popescu și le pune în gândurile autoarei une căror răspuns nu e știe încă. Aceste gânduri sunt de fapt monologul său din opera sa literară.

Așadar opera fiind prezente elemente de înțelegere a ceea ce poartă, cititorul poate să înțeleagă aceste aspecte.

SUBIECTUL II

Carmen așa o chema și nu mică mi-a fost surpriza când, mai târziu am aflat că numele ei era Carmen. Se pare că pe atunci mă gândeam puțin la un băiat, dar nu mă gândeam la o fată.

Avea vreo 12-13 ani și era cu vreo 10 ani mai mare decât mine. Era cea mai mare dintre noi și nu participam la jocurile noastre.

Odată vorbisem cu ea. Ștăteam pe o bancă.

Era o fată joasă și de vreo 10 ani mai mare decât mine. Domnișorul nostru spunea că arăta puțin de fată, dar nu avea nimic de fată, ci era o fată joasă.

Carmen stătea neîncet pe bancă, în umbra unui arbore cu crenguțe și se uita spre cer și văzând albastrul cerului în lumina. Deja avea vreo 15 ani. Noi restul copiilor am început să ne jucăm de zburdă și de joacă, cum am fost acum 10 ani, doar ea se maturiza, începând să aibă alte preocupări, a se gândi.

Mă apropi de ea și mă așez pe bancă. O priveam pe alocuri.

Într-o zi am văzut-o. Simi cum s-a așezat pe bancă. Te-ai gândit vreodată la soartă? Tâmpla dacă nu ar mai fi lumina?

Am mers? Măch cu cu o voce subțire. Într-o zi am văzut că ceea ce spune, pentru ea va fi o pră-

această maturizare. Carmen era aceeași: ea în urmă cu câțiva ani, aceeași: fete veselă și sociabilă, iar acum seara radia din ea continuu, bine, iar inteligența ei s-a crescut considerabil, era ceva firesc, având în vedere jurmăsa ei de cunoaștere și expunare pe care o prezenta când erau mici.

Ari dacă ai năni și dacă ar fi aceeași, ai pune multe întrebări. De pildă dacă e adevărat, că există poezii, fiecare Carte a Vieții un scriitor, cine o scrie? Pentru cine e ea scrisă? Poate ai vorbi și despre poezie pornind de la numele ei.

Ka la Brigitte Margit Școala gimnazială „Iuliu Maniu”, Zalău

SUBIECTUL I

Fragmentele date fac parte din opera literară „Carmen” scrisă de Simona Popescu. Autoarea realizează portretul literar al personajului Carmen.

Titlul este numele personajului, de unde reiese că ea este personajul principal al operii, toate acțiunile desfășurându-se în jurul ei. Autoarea, Simona Popescu, prin temperamentul ei impetuos, vulcanic, dar și datorită talentului său creează o operă pro una, inspirată din viața sa captivantă, nararea fiind încă la a persoana I, numărul singular.

Personajul Carmen este un personaj principal, individual, feminin și este posibil să fi existat în realitate. Numele ei are o semnificație specifică, adică de muzică. Din text aflăm că era la o vârstă înțelegătoare doar 12-13 ani. Vârsta net ind specifică este exactă, sugerând că întâmplările cu ea probabil s-au petrecut la acel timp în urmă. Era cam retrasă, căci nu participa la jocurile celor mici. Din traza astăzi, încă a. O a. și dacă ar fi aceeași, ai pune multe întrebări, aflăm că mai demult era o fată comunicativă, căreia îi plăcea să se pună întrebări și să povestească.

Este în mână cum ar fi stăruie momente din viața lor pentru desigur poezii lor, căci fiecare operă literară are ceva important de transmis care trebuie spus tuturor.

Autoarea Simona Popescu are și ea să treacă întrebări în noi, motive de gândire despre viață, despre structura ei, despre cum funcționează ea.

Titlul este reprezentat de întâmplări care s-au întâmplat cu cineva anume, toate trăirile prin care a trecut în timpul vieții, toate lucrurile importante ce s-au petrecut, dar aceste lucruri rămân inscripturate adânc în sufletul cuiva.

După ce era încă copil, în suntem și în jurul propriilor noastre Carte a Vieții. Căci timpul crește, dar nu se încheie. În timpul vieții încă încă, căci orice timp, al ei, ca am simțit.

Poezia și în timp în momentul gândirii și sentimentelor prin intermediul poeziei lor, căci în poezie, arta și simțim. Figurat. De aceea este atât de importantă poezia și trebuie să o conservăm pentru ea și amăgii noștri să o ținem poezii în mână.

Autoarea și traza e sentimente de admirație față de a creată și prin opera ei. Amăgii în conștiința poeziei, căci în timp când simțim de încheie în sufletul ei, ordor.

SUBIECTUL II

Carmen, așa văchem și nu mă înțelega surpriza, and, mai arzu, a năfat că numele ei care se alegea și nu mai legruam, și pentru un băiat, o frumoasă poezie.

Avem vremea 14 ani și ea ca vreo 12 ani, noi mare decât m-am făcea mai mare dintre noi și nu participă la jocuri de masă. Întreba mereu cu cineasă, cărți, una cărți, na mai interesantă ca cea altă. După ce eram na le că și carte venea la noi și începea să ne povestească și nouă acele întâmplări care erau petrecut în viața. Răznea mereu să fie captivată, căci noi stăteam cu mine la grădă, neșuind ce se întâmpla în continuare. Avea mereu niște idei pe care noi nu le-am luat în considerare căci nu le credeam. Din nefericire, eu am ascu și niciodată povestea până la sfârșit, dar speram că odată totuși voi reuși.

După zece ani m-am năfat cu ea într-o excursie. Am aflat că a plecat cu părinții ei în străinătate, că vroia să o îndepărteze de noi și am dă-nce cauză. După multe ezări am hotărât să o scrib de nouă povești pe care nu a reușit să ne-o spună niciodată. A povestit ea adică că citea o carte foarte interesantă, când deodată a simțit că ceva o atrage în interiorul acestei cărți. A căăroni mult timp pe aripa fanteziei, dar după un timp s-a arătat un băiat și a spus că în jurul ei se află o mulțime de oameni unde erau di emi.

Trecerea autoarei de la copilărie la maturitate au ajutat-o să înțeleagă semnificația numelui „Carmen”. Pentru acest lucru însă a fost nevoie de timp, pentru a putea împăca gândurile autoarei. Vremea marilor „acestea” este prezentată în al doilea paragraf din acest fragment. Autoarea este surprinsă când află semnificația numelui țelului: acesta înseamnă: poezie. Odată autoarea aflându-se la maturitate, ea vede totul cu alți ochi, cu mai multă claritate și limpezime. Își dă seama de faptul că numele „Carmen” este un nume deosebit, un nume unic, care sugerează un nume de creator, care are carte multă de oferit.

În al doilea paragraf autoarea își dă seama de faptul că ea, Carmen, mai are multe a ne, că ea încă nedelegate de ea. Într-un moment de aceea ea și formulează anumite întrebări pe care s-ar pune dacă s-ar afla cu condiția ca ea să fie aceeași ca a unei. Ar întreba-o dacă într-adevăr există o carte a ei și, pentru noi și un scriitor, are să le scrie și poate să aibă vârbă și timp pentru poezie.

Această operă literară conturează portretul literar al personajului Carmen, care este un personaj plin de mister în ochii autoarei.

SI BIECTUL II

Oare ar fi posibil, să mă întâlnesc cu ea? Ar fi posibil așa ceva? Așa a fost întrebări să-i pun. Dar este aceeași, aceeași ca acum douăzeci de ani? Aș vorbi despre poezie, poezia de la numele ei. I-aș spune că mă așteptam și încă mă aștept.

Așa fel de gânduri se prăvăleau pe cerul inimii mele. Pentru aveam toată copilăria în fața mea. Voiam să mă întorc, să mă întorc și să cuprind cu războaiele de întrebări care mi zburdau dincolo în minte. În același timp, încă mi aduceam aminte de copilărie, mă așteptam în mormântul străzii. Zgomotul alături și uera, iar în mine, înțeles că mă așteptam unde mă afla. Mă așteptam în propria și, zărise un grup de oameni care era foarte atent la ceva sau la cineva. Decodată, fără să mă dau seama, pași mă purtau spre acele. Nu mă împotriveau. Ajungând acolo vocea, vocea aceea mi se părea cunoscută. Da, de unde? De unde aș cunoaște această voce, înțelegeam că era pentru mine? Nu pot exprima sentimentele care se născuseră în mine. Nuexhibam, dar, arătau-mi se deschisese pentru a îmbrățișa. Era foarte mică, încă se afla în copilărie, mă recunoscuse.

Suoi tu. Mă mai recunoști?

Femeia căreia mă așteptam să o cunosc din fața mea, pentru că nu mai era aceeași față. Se schimbaseră mult înăuntrul ei, înconjurându-l a schimbat și zărise că binevoitor și dispăneră. Lini în fața mea și eu, eu mi gândisem că unele poezii pe care le aș vorbi.

Și-a dat seama cât de multe voiam să-i spun, și mi-a zâmbit.

Să mergem înaltă, unde putem să vorbim în tihnă.

Și astfel a dat loc și a dat loc, care o priveau cu admirație și, pentru au creat, le și li vorbim poezie.

Într-un moment de răgaz, a cămăra de aforism, la care aș putea să mă aștept. Mă așteptam din greu în fiecare zi, înăuntrul poeziei erau prietenii ei.

Poezia mi s-a dat ca un refugiu pentru mine, grădina. Și, că pentru că pot scăpa de acea fațetă care mă înăuntrul. Când am cămăra, mă așteptam să mă așteptam, pentru că mă simțeam sigur, trăind în un moment de răgaz, mă așteptam să mă așteptam, zise că cu profundă durere.

Într-un moment de răgaz, a cămăra de aforism, la care aș putea să mă aștept. Mă așteptam din greu în fiecare zi, înăuntrul poeziei erau prietenii ei.

Femeia căreia mă așteptam să o cunosc din fața mea, pentru că nu mai era aceeași față. Se schimbaseră mult înăuntrul ei, înconjurându-l a schimbat și zărise că binevoitor și dispăneră. Lini în fața mea și eu, eu mi gândisem că unele poezii pe care le aș vorbi.

Să mergem înaltă, unde putem să vorbim în tihnă.

Și astfel a dat loc și a dat loc, care o priveau cu admirație și, pentru au creat, le și li vorbim poezie.

Într-un moment de răgaz, a cămăra de aforism, la care aș putea să mă aștept. Mă așteptam din greu în fiecare zi, înăuntrul poeziei erau prietenii ei.

În fragmentul final, Cartea Vieții reprezintă destinul omului care prin personalitatea sa are șansa de a rămâne unic pentru totdeauna.

Personajul desigur de Simona Popescu reușește astfel să transforme prin talentul său în numele „Carmen” într-un nume cu totul special.

SUBIECTUL II

Avea o frumusețe aparte. Era înaltă, bruncă, iar părul ei lung, dat întotdeauna liber, flutura la fiecare adiere. Ochii ei erau mari și negri, deseori de pămânzători.

Pe atunci o priveam nepăsătoare, nu o înțelegeam, pentru mine, Carmen era un mister. O vedeam tot timpul gândească, zămbind, iar uneori se încuia în camera ei. Atunci, nimeni nu putea să o deranjeze.

De fapt, așa putea spune că încă nu o descoperisem. O cunoșteam de câțiva ani, de atunci când era o zădărnă în casa părintească se mutase o familie. Carmen era singurul copil. Pentru această perinadă, de când a făcut cunoștință cu ea și până pe la 10 ani, Carmen a fost aceeași: înaltă, roșie și încrețită.

Cred că, naă, am început să o înțeleg. Aveam cam 14 ani când tot, despre Carmen s-a împreună. Am descoperit atunci în Carmen o persoană sensibilă. Avea o viziune specială asupra naturii, asupra oamenilor, asupra lumii în general.

Am descoperit în Carmen puterea de a vedea dincolo de lucruri, șansa de a recrea natura. Toate acestea erau posibile prin poezie, prin creație.

Carmen știa să facă din orice lucru ceva frumos, aparte. În parca unei călătorii, această persoană avea o pereche de ochi de neînțeles prin care vedea în toate ceva frumos, unic.

De la Carmen am învățat că fiecare om de pe această lume este unic.

Carmen spera să facă lumea mai frumoasă, prin creație. Cu dezamăgirea însă, ea observa încetul cu încetul că așa ceva nu este posibil. Prin poezie ea putea doar să se detașeze de lume. Pentru că era foarte înaltă, să aducă bucurie, chiar și pentru o clipă, în sufletele oamenilor. Așa că, cel mai mult, a și reușit. Carmen a devenit scriitoare și și-a atins idealul.

Mai târziu s-a născut. De atunci nu mai știu nimic despre ea. Căci ea a rămas ea și ea m-a învățat în petrecut împreună și omul că prin cântec și dorință pot să se înțeleagă pentru că ea și ea împreună. Am învățat de asemeni că nu trebuie să cădem niciodată, ci să continuăm să creștem, să ne dezvoltăm.

Ferencz Annamaria, C.N. „Un răd”, Tg. Mureș

P.S. Pentru piața de lucru în bagajul de lucru în completarea gramatică descrierilor.

SUBIECTUL I

Simona Popescu în opera sa, intitulată „Carmen”, prezintă portretul atât fizic cât și moral al personajului principal.

Autoarea începe acest fragment cu numele protagonistului astfel scote în evidență personajul, care este în buie unele lucruri. Portretul este contine puțin înșușiri. Lăsând cu totul în urmă de pândă de a se lăsa de prezente. Acestea pot fi deduse din faptele ei.

Portretul fizic al fetei este vag. Afliăm doar că avea 12-13 ani, fiind cea mai mare dintre prietenii amintiți în operă. Autoarea atrage atenția cititorului asupra portretului moral, nedescrind înfățișarea lui.

Așadar portretul moral conține unele înșușiri, care sunt cele mai importante. Scriitoarea spune că „eu par să joiez la noastră”. Protagonista fiind mai mare e prietenă să fie având alte preocupări, alte gânduri decât cele ale prietenilor ei.

Simona Popescu evidențiază numele personajului său, care încreștina poezie. Nu aflăm dacă personajul, dar adevărul devine puțin dar autoarea atrage atenția cititorului către numele și personajul. Se spune că numele care se dă în momentul nașterii, va fi soarta noastră, viața ne va fi călăuzită de semnificația acestui nume.

Portretul fiind o creație, iar Carmen având acest nume, e posibil ca ea să fie o creatură cu o plăcere în viață. Acesta este doar puțin din ceea ce este, dar creația este un dar dumnezeiesc, este cadoul naturii.

În această operă se reflectă ideile și sentimentele autoarei, exprimate în mod indirect, mai ales prin intermediul personajului principal. Deci personalitatea ei e oglindită în portretul prezentat în text. Carmen, fiind privită ca o creatoare, ar putea fi chiar însuși scriitoarea care vorbește despre sine. Ar putea fi umbra ei scrisă, prezentată cititorului.

Prin umare ultimul paragraf ar putea consta din întrebările pe care Simona Popescu și le pune. Sunt gândurile autoarei ale căror răspuns nu le știe încă. Aceste rânduri sunt de fapt monologul său redat în opera sa literară.

Așadar opera, fiind prezente elementele definitorii ale unui portret literar, aparține acestei specii

SUBIECTUL II

Carmen, așa o chema și nu mică mi-a fost surpriza când, mai târziu, am aflat că numele ei, care mi se părea pe atunci mai degrabă potrivit pentru un băiat, înseamnă poezie.

Avea vreo 12 – 13 ani și era cu vreo 3 ani mai mare decât mine. Era cea mai mare dintre noi și nu participa la jocurile noastre.

Odată vorbisem cu ea. Stăteam pe o bancă.

Era o minunată zi de vară. Soarele – lacrima Domnului cum îi spunea ea – străpungea culorile proaspete ale naturii cu o lumină odihnitoare.

Carmen stătea neclintită pe bancă, la umbra unui arbore cu crengile întinse spre cer, în văzduhul hrănitor, în lumină. Deja avea vreo 15 ani. Noi, restul copiilor, am rămas la fel de zburdalnici și de jucăuși cum am fost acum 3 ani, doar ea se maturiza, începea să aibă alte preocupări, alte gânduri.

Mă apropii de ea și mă așez pe bancă. O priveam pe ascuns.

— E minunată lumina. Simți cum trupul tău absoarbe căldura. Te-ai gândit vreodată ce s-ar întâmpla dacă nu ar mai fi lumină?

— Am murit? – întreb eu cu o voce subțire. Îmi era teamă că ceea ce spun, pentru ea va fi o prostie.

— Poate... Dar te-ai gândit vreodată la schimbările pe care trupul tău e capabil să le facă? Dacă nu ar fi lumină, ochii ne ar avea nici un rost. Deci am orbi... se oprește din vorbă și mă lasă să-mi închipui. Atunci mineri nu ar mai putea spune că ochii sunt oglinda sufletului și că sentimentele noastre se reflectă în ei... Sau totuși?

— Începe a râde. Era un râs inocent. Eu paream vedeam copilul ce se ascundea în ea, cel care era undeva adânc închis în inima sa. Își revin ideea:

— Nimic nu ar mai fi frumos, nimic nu ar mai fi urât. O parte din estetică ar fi afășiată. Viața noastră nu ar mai avea culoare... Ar fi doar negru...

— Adică viața și-ar pierde rostul...? Gândesc eu cu voce tare, uitându-mă adânc în albastrul pui al cerului.

Ea era gata să-mi răspundă. Însă răspunsul pe care l-am primit era neașteptat.

— Ar dispărea pozitivul... dar lumea s-ar renaște... Fiecare Carte a Vieții ar fi rescrisă...

— Cum adică s-ar renaște? Ar fi mai bine fără lumină? Nu mai știu ce să cred. Felul ei de a gândi e mult prea complicat și serios pentru mine. Eu nu-mi fac griji pentru asemenea lucruri. Eu cred că viața e prea scurtă pentru a fi pomorâtă și serios tot timpul.

Am plecat de lângă ea lăsând-o singură cu gândurile care o frământau. Atunci eram prea copilăroasă să-mi dau seama că de fapt avea dreptate. Mai ales în legătură cu Cartea Vieții pe care a pomenit-o ea atunci, dar eu nici nu știam ce înseamnă.

Astăzi, dacă aș întâlni-o și dacă ar fi aceeași i-aș pune multe întrebări. De pildă dacă e adevărat că există pentru fiecare Carte a Vieții un scriitor, cine o citește? Pentru cine o ea scrisă? Poate i-aș vorbi și despre poezie, pornind de la numele ei.

Faur F. Emilia, Școala cu clasele I-VIII Petrești

SUBIECTUL I

Simona Popescu prezintă, în opera literară „Carmen” portretul unei ființe înzestrate cu harul creației. Nimeni nu știe unde este locul acela din noi în care sunt păstrate adânc, ascunde sensibilitatea, pute-

rea de a vedea dincolo de aparențe, dincolo de partea fizică umană, darul de a simți fiecare lucru oricât de mic și neînsemnat ar părea, darul de a crea din cuvinte natură. Se spune, adesea, că cu cât ești mai aproape sufletește de natură, de lucruri și ființe ce te înconjoară și pe care le prețuiești mai presus de orice, cu atât ești mai aproape de Dumnezeu.

Carmen, ființa ce i-a atras atenția scriitoarei Simona Popescu, este surprinsă la o vârstă fragedă de doisprezece-treisprezece ani, o vârstă de trecere a fiecărui copil, o vârstă a schimbării. Deși e încă un copil deoarece nu participa la jocuri, nu comunica cu ceilalți, este mai închisă și mult mai matură în comparație cu ceilalți copii. Probabil trăia într-o familie ce nu o înconjura cu multă iubire și nu-i oferea prea multă fericire. Atunci ea își găsea alinare în natură, în lucrurile ce o înconjurau și pe care le prețuia și le îndrăgea foarte mult. După cum știu poezia surprinde de mult ori natura, lucruri dragi poezilor și de asemenea poezii erau de multe ori singuratici legați sufletește de natura cu care comunicau prin poezia, de aici legătura lui Carmen cu poezia, cu darul de a crea. Scriitoarea Simona Popescu amintindu-și copilăria se oprește asupra fetei deoarece este impresionată de personalitatea ei puternică, iar la sfârșitul acestui fragment își exprima dorința de a o revedea, de a o întâlni și de a petrece câteva clipe alături de ea pentru a o cunoaște și pentru a-i adresa întrebări legate de trecutul ei ce a impresionat profund.

Scriitoarea, Simona Popescu, folosește descrierea ca mod principal de expunere, folosește repetiția care sugerează dorința fierbinte, intensă a ei, a scriitoarei, de a o întâlni pe femeia ce altădată a fost o feliță cu mult, mult curaj, ce a ținut piept acestei lumi crude.

Simona Popescu a scris opera literară „Carmen” în amintirea fetei, a unei fete singure, unice, ce a fermecat prin modul de viață ce l-a avut și prin caracterul deosebit de care a dat dovadă în lumea aceea.

Carmen rămâne imaginea unui scriitor, singur, cuprins de o vrajă ce-l poartă spre alte culmi ale cunoașterii, aproape de lucrurile ce-l înconjoară și cărora le oferă ceva din puținul său, dragostea și atenție.

SUBIECTUL II

Carmen, așa o chema și nu mică mi-a fost surpriza când, mai târziu, am aflat că numele ei, care mi se părea pe atunci mai degrabă potrivit pentru un băiat, înseamnă poezie.

Avea vreo 12-13 ani și era cu vreo 3 ani mai mare decât mine. Era cea mai mare dintre noi și nu participa la jocurile noastre. Era nespus de frumoasă, avea ochi albaștri ca două diamante ce străluceau în lumina blândă, aurie a soarelui ce-i atingea timid părul auriu. Parcă tot timpul visa uitându-se cu mirare și admirație peste tot. Nu prea vorbea, dar vorbele nu-și aveau rostul fiindcă ochii îi erau oglinda sufletului. Privirea-i era blândă, avea un suflet cald, avea mereu ochii umezi și nu știam de ce. Ultima dată am zărit-o plecând. Au trecut mulți ani.

Astăzi, dacă aș întâlni-o și dacă ar fi aceiași i-aș pune multe întrebări. De pildă dacă e adevărat că există pentru fiecare Carte a Vieții un scriitor, cine o citește? Pentru cine e ea scrisă? Poate i-aș vorbi și despre poezie, pornind de la numele ei. În următoarea zi am încercat din răspuțeri să o găsesc. Am căutat-o zile întregi fără odihnă, dar cu ajutorul unor oameni, deosebiți am reușit să aflui o adresă. Noaptea mi s-a părut lungă, parcă timpul stătea în loc și nu vroia să mai povestească lunga lui călătorie. Soarele răsări cu greu. Își luă locul de onoare și-și trimise soldații pe pământ pentru a-i încălzi. Mi-am luat hainele repede și le-am pus pe mine. Eram foarte emoționată.

Când am ajuns la adresă am văzut o casă mică cu ferestre pline cu flori. Am bătut încet la ușă. Ușa s-a deschis. Pe prag stătea o bătrânică. Pe capu-i mic căzu ninsoarea. Am știut că era ea când m-am uitat în ochii ei. Erau la fel de frumoși, poate mai frumoși ca altădată. Luceau ca două stele. Se pare că și ea m-a recunoscut căci mi-a zâmbit frumos, m-a strâns de mână și m-a invitat în casă fericită. Totul era vechi în casă. Ne-am așezat pe scaune lângă șemineul stins. Mi-a spus cu vocea-i blândă tot ce s-a întâmplat și mi-a mai spus că duce dorul locului unde s-a născut și unde a văzut cele mai frumoase lucruri și-a petrecut clipe ce nu le va uita nicicând.

Seara a venit repede, nu am observat cum timpul a trecut pe lângă noi ca o fantomă nelăsând nici o urmă. Am plecat încet spre ușă, mi-am luat la revedere și-am promis solemn că mă voi întoarce.

La ieșire mi-a spus că orice poveste, are un scriitor și orice poveste are și un ascultător, iar acea poveste nu se va pierde niciodată, ea va trăi atât timp cât va fi auxită și povestită.

SUBIECTUL I

Opera literară „Carmen” de Simona Popescu este o creație epică în proză, având modul de expunere predominant narativ imbinat cu descrierea portretului fizic și moral al lui Carmen și cu dialogul.

Titlul, alcătuit dintr-un substantiv propriu, „Carmen”, ne sugerează încă de la început numele personajului principal al operei literare.

Ea este caracterizată de narator, direct („vreo 12-13 ani, cea mai mare dintre noi”), autoarea creionându-i cu acestea portretul fizic, dar ni-l descrie vag și pe cel moral („nu participa la jocurile noastre” – de unde reiese că avea o fire mai serioasă, cu înclinații spre creație). Caracterizarea indirectă este făcută în primul rând de nume „Carmen”, (care înseamnă poezie și arată calitatea de posibil creator).

Tema centrală a textului este cea a vieții lui Carmen, a destinului prescris al omului.

Carmen este personajul central, principal al operei, deoarece întreaga acțiune este desfășurată în jurul ei.

Paragraful „Structura individuală joacă, la fiecare, un rol ce nu trebuie minimalizat. (...) Dominantă este apariția rotundului care semnifică personalitatea fiecărui om care joacă un rol important în viața lui. Sintagma „aspirația rotundului”, adică reprezentarea cercului, arată dorința omului de a atinge perfecțiunea, totul să se potrivească exact, la fel ca și cercul.

Autoarea conturează personajul lui Carmen probabil după propria-i personalitate, sau după personalitatea vreo unei persoane care a marcat-o. Este la fel de posibil să fie doar un personaj fictiv, rod al imaginației bogate deținute de autoare.

Din toate acestea ne reiese că fragmentul selectat sugerează portretul literar al personajului Carmen.

SUBIECTUL II

Și totuși am întâlnit-o. O figură viitoare și tânără emana dragoste și bunățate în parc. Arborii bătrâni și muji parci prindeau viața la vederea tinerei și își opleteau crengile grațios, ca o plecăciune.

Fiecare mișcare, fiecare gest, fiecare răsufletare avea un înțeles pentru ea, pe care îl transpunea în poezie. Cu un petec de hârtie și un creion, destul de tocit, în mână redă în scris magnificul spectacol oferit de natură. Mă uitam îndelung la ea... Ea să fie oare cea care era atât de serioasă, stătea tot timpul într-o margine, neparticiparea la jocurile noastre? Dar oare... Să îndrăznesc să merg la ea?... Mă va recunoaște? Fără să-mi dau seama, că și cum niște forțe magice m-ar fi împins pe la spate, eram în fața ei, uitându-mă pierdută la schițele de poezie care le făcea pe foleie, neînțelegând mare lucru și mai ales, neștiind ce să spun, cum să-mi marchez prezența...

— Bună! Nu știu dacă mă mai ții minte. Te-am zărit și mă gândeam să trec să te salut. De mai multe ori mă gândeam oare ce mai faci, cum o mai duci...

Își ridică privirea luminoasă și mă studiaza câteva secunde.

— Bună! Normal că te mai rețin, dar nu am mintea atât de scurtă și sunt în floarea tinereții. Mă bucur că n-ai trecut pe lângă mine fără să dau binețe, fiindcă eu sunt cam... pierdută și sunt cu mintea în altă parte... și nu te-am zărit, la loc lângă mine, că doar au trecut cam cinci ani buni de când n-am mai stat și noi la o poveste, ca între fete.

Rădăm amândouă și îau loc pe bancă. Mă bucur că m-a și recunoscut și sunt mai ales profund impresionată de privire. Sincer... nu mă așteptam. Mă gândeam că va fi mai închisă, mai rece, indiferentă dar s-a schimbat... Sunt curioasă ce s-a schimbat-o atât de tare...

— Ce mai faci? Care mai e viața ta? Văd că ai luat drumul poeziei...

— Da... Viața mea s-a schimbat, deodată, un val negru de tristețe i-a acoperit fața câteva secunde... un stupid accident de mașină... o ploaie blestemată... un drum înghețat... mi-am schimbat întreaga existență... mi-au răpit ce-i mai scump pe lumea asta... pe cei care mi-au dat viața... m-au lăsat singură...

— Doamne... scuză-mi indiscreția, îmi pare sincer rău că ți-am readus durerea în suflet... dacă vrei să te confesezi sunt dispusă să te ascult...

— Mulțumesc... Simțeam că personalul orfelinatului oferea o dragoste plătită... Îmi lipseau părinți... Îmi lipsea viața mea... și simțeam că am murit și eu odată cu ei... Eram învăluită de durere... de lacrimi... de scenarii care construiau tragedia... de obsesia de a căuta vinovați și răspunsuri...

Toate aceste sentimente le exprimasem cel mai tare în poezie... Mi-am dat seama că acesta-mi este drumul, aceasta-mi este salvarea... poezia. Acum am trecut peste acel moment, mi-am dat seama că ceea ce îmi este scris în Cartea Vieții nu pot schimba... Poate de aceea am și primit numele „Carmen”... poate că au simțit că poezia mă va salva... poate...

— Nu pot să cred... Inimaginabil... Ce schimbătoare e viața... Îmi pare rău și să știu că sunt alături de tine și nu ești singură...

— Gata, mi-a trecut, știu că sunt singură, mi-am dat seama. Mai am niște bunici minunați care mă iubesc infinit de mult și eu la fel, mai am și poezia... și optimismul și speranța! Un domn cu suflet mare mi-a găsit un caiet plin cu poezii și mi-a publicat o carte... Știa că aspir să fiu poetă și mi-a dat această posibilitate, această șansă. Și acum s-a realizat! Din cauză că acum trebuie să împlinesc optsprezece ani, trebuie să părăsesc orfelinatul și mi-am găsit un loc foarte bun de locuit, împreună cu bunicii mei. Ei sunt foarte mândri de mine și de ce să nu recunosc, și eu sunt mândră și știu că pot mai mult, că viața merge înainte și că acum părinții mei mă ajută de sus și sunt mândri de fiica lor. Și eu asta vreau... atât...

— Te admir... Mă bucur că am stat de vorbă, sunt sigură că ne vom mai întâlni de acum încolo, dar eu trebuie să plec...

— Normal că vom mai vorbi! Du-te liniștită! Pa!

— La revedere!

Mă arunc o ultimă privire... O fată înaltă, de o frumusețe răpitoare, îmbrăcată frumos, aranjată, cu obraji roșii și cel mai important, cu zâmbetul pe buze... Mă îndepărtez încet... dar gândul îmi rămâne la ea... Mă duc să-i cumpăr cartea... Doamne... De ce-l pedepsești pe ce-l ce nu merită?

O altă întorsură a vieții... A fost nevoită să se mute din oraș pentru a urma cursurile unei facultăți de mare prestigiu... Și nu ne-am mai întâlnit...

*M-am întâlnit la un colț de stradă al vieții cu
măi*

*A Claudinei Joe
Dealeni
Sperare de o viață care vine*

Rabat între 10 – 15%

Telefoane comenzi: 0746 – 15.45.96

0746 – 15.45.97

0746 – 15.45.98

e-mail: comenzi.nomina@gmail.com

CP 70 OP 5 Pitești, Ghișul 1